

KIRMIZI ÇEMBER MATERYALLERİ e2012 Serisi

"Öz'e Bağlılık "

Geoffrey Hoppe kanallığıyla, ADAMUS'un mesajı

3 Mart, 2012 tarihinde
Kırmızı Çember'e sunulmuştur

Ben ben olan ve olmaktan keyif duyan, Egemen Alan'dan Adamus.

Buradayım. Buradayım. Bu biyolojiye, hatta bugün bu odaya girmekte, birazcık zorluk yaşadım. Oh, bir direnç olduğu için değil; çok fazla heyecan var ve o heyecanın içinde biraz da endişe. Bir kez daha mutlu yıllar (Linda'ya).

Cauldre bugün kısmen burada. Bugün burada konuşacaklarımızın bir bölümüne direneceğini bildiğim için, ondan birazcık daha ötede durmasını istemek zorunda kaldım. Kısaca, üzerinde bir çeşit enerji battaniyesi var diyebilirsiniz.

Sevgili Eesa'lı Linda burada, mevcut, bugün doğum günü kızı. Aslında geçen gündü ama tekrar kutluyoruz. Crash (Dave Schemel) burada, fotoğraf çekiyor. Siz buradasınız ve internetten seyredenler de bugün burada.

Öyleyse bu alana doğru derin bir nefes alalım... Bu alana doğru derin bir nefes alalım. Andrah ile On burada (Norma ve Garret).

Niçin buradasınız?

Beni bir süreliğine mikrofonla takip eder misin?

LINDA: Oh, zevkle!

ADAMUS: Evet, evet.

LINDA: Oh, zevkle!

ADAMUS: Evet, ah-oh, duydum. Ah-oh! Niçin buradasın Tori?

LINDA: Oh.

ADAMUS: Niçin buradasın?

TORI: Çünkü uyanıyorum.

ADAMUS: İyi! İyi! İyi!

LINDA: Ooo. (bazıları alkışlar)

ADAMUS: Güzel. Mükemmel. Uyanmak nasıl hissettiriyor?

LINDA: Aslında tutabilirsin (mikrofonu Tori'ye verir).

TORI: Pekâlâ. (gülüşmeler) Çok uzun zamandır beklediğim bir şey gibi.

ADAMUS: Evet. Peki, direnç var mı?

TORI: Evet.

ADAMUS: Evet. Çok. Neye direncin var?

TORI: Ben, zihnimde şeylerin alışık olduğum tarzlarıyla daha rahat olduğumdan, bunun dışına çıkmaya direncim var.

ADAMUS: Evet. Zihnin dışına çıkmak.

TORI: Evet.

ADAMUS: Yapılması güç bir iş.

TORI: Kesinlikle.

ADAMUS: Aslında, yapılması gerçekten çok kolay, ama...

TORI: Ama ben kendim için zorlaştırmaktan hoşlanıyorum.

ADAMUS: ... Çok fazla direnç. Çok fazla direnç. Bu yaşamda niçin buradasın?

TORI: Eğlenmek için.

ADAMUS: Gerçekten mi?

TORI: Evet.

ADAMUS: Eğleniyor musun?

TORI: Evet.

ADAMUS: Güzel. Geçen yıl yaptığın en eğlenceli şey nedir?

LINDA: Annesi burada. Söyleyemez. (kahkahalar)

ADAMUS: Tabii ki, annesi de yaptı.

TORI: Annem her şeyimi bilir. Bu cevap vermesi gerçekten çok zor bir soru. Aslında pek çok şey oldu. Muhtemelen, kendi içimde sahip olduğum yaratıcı keşifler. Son bir yıl içinde yaratıcı istikametimi muhtemelen en az üç kez değiştirdim.

ADAMUS: Kendini tekrardan yapılandırıyorsun.

TORI: Evet.

ADAMUS: Evet ve tekrardan yapılandırma projesi, çoğunuzun da bildiği gibi, sadece tek bir kerelik yapılan bir anlaşmadır. Sürekli ileri gider.

TORI: Hayır.

ADAMUS: Evet. Biraz daha yeniden yapılandırma yapmak ister misin?

TORI: Evet.

ADAMUS: Bugün?

TORI: Evet.

ADAMUS: Mükemmel. Hadi daha sonra yapalım.

TORI: Tamam.

ADAMUS: Güzel. Teşekkürler. Teşekkürler.

TORI: Teşekkürler.

ADAMUS: Evet. Sıradaki. Sorumuz; Niçin buradasınız ve palyaço dostumuzun yanına gitmemiz gerekiyor.

LINDA: Teşekkürler. Zihnimi okudun.

ADAMUS: Teşekkürler. Affedersiniz. Bunu yaparım. Oh, benim için yer değiştirmenize gerek yok... Oh lütfen, lütfen. Benim için kalkmayın. Evet, niçin buradasınız?

LINDA: Oh, devam edin. Ayağa kalkın.

ADAMUS: Evet. Böylece herkes senin harika kostümünü görebilir... Giyinin dediğimde bunu kastetmiyorum (Cauldre'nin kıyafetleri). Bunu kastediyorum! (Palyaço kostümü) Evet! (bazıları alkışlar)

LULU: Seninle birlikte gülmek için buradayım.

ADAMUS: Benimle birlikte gülmek.

LULU: Ve diğer herkesle.

ADAMUS: Güzel, çünkü çoğunlukla benim şakalarımı anlamıyorlar. (kahkahalar)

LULU: Hayır.

ADAMUS: Gerçekten anlamıyorlar.

LULU: Çünkü bayağı kötüler!

ADAMUS: Kendi başıma gülmek zorunda kalıyorum. Kendi meleksi arkadaşlarımı getiriyorum. Onlar bazen gülüyorlar. Ama evet. Teşekkürler.

LULU: Buna bayılıyorum. Gülmeye bayılıyorum.

ADAMUS: Evet, gülmek güzeldir.

LULU: Ve yaşam bir şakadır.

ADAMUS: Yaşam bir şakadır.

LULU: Bir şaka.

ADAMUS: Kesinlikle öyle. Bu konuda bir kitap yazabilirsin. Evet, evet.

LULU: Evet, çoktan üç tanesine başladım bile.

ADAMUS: Oh güzel, güzel.

LULU: Hiçbiri bitmedi. (kıkırdar)

ADAMUS: Hiçbiri bitmedi. Olsun.

LULU: Tamam.

ADAMUS: Yaşam bir şakadır ve insanlar onu çok ciddiye alıyorlar. Renkli olduğun, gülümsediğin ve ışığını bu odadaki herkesin göreceği şekilde yansıttığın için mutluyum. Güzel.

LULU: Teşekkürler.

ADAMUS: Teşekkürler. Pekâlâ, Linda. Soru: Neden buradasın? Bir sonrakini sen seç.

LINDA: Tamam.

ADAMUS: Sen seç.

LINDA: Çılgınlık yapabilir miyim?

ADAMUS: Evet. Niçin buradasın?

MARTY: Bir *Mofo gibi genişlemek için. (kahkahalar)

ADAMUS: (gülerek) Lütfen ayağa kalkar ve aynısını kameraya söyler misin?

MARTY: Bir Mofo gibi genişlemek!

ADAMUS: Bir Mofo gibi genişlemek. Şimdi, yüzlerce yıl dünyada bulunmadım.

MARTY: Oh beni başlatma şimdi. Hadi ama!

ADAMUS: Mofo tam olarak ne demek?!
(kahkahalar)

MARTY: Bir süre önce bana küfür ettirmiştin!

ADAMUS: O bir çeşit hayvan mı? O yediğin bir şey mi?

LINDA: Evet, evet. Ta kendisi. O bir hayvan. Evet.

ADAMUS: Başkalarına verdiğin bir hediye mi? Mofo. Tanımla lütfen.

MARTY: Şaumbra hayvanı. Evet.

ADAMUS: Bir Şaumbra hayvanı.

[* “Mofo” Amerikan argosunda “belalı, sert çocuk”a yakın bir anlama sahiptir. Burada tamamen dostane bir niyetle kullanılmıştır]

MARTY: O benim Pakauwah'm!

ADAMUS: Senin Pakauwah'n bir Mofo. (kahkahalar)

MARTY: Evet.

ADAMUS: Neye benziyor?

MARTY: İııı... Hiç Snuffleupagus* gördün mü? (kahkahalar) Benzeri, onun kuzeni.

(Ç.N: Muppetshow'da ailesiyle mağarada yaşayan mamuta benzeyen tüylü uzun kirpikli bir yaratık.)

ADAMUS: Benzeri. Anlıyorum.

MARTY: Evet. Onun kuzeni demek.

ADAMUS: “Büyük bir tutkuyla genişlemek” senin söylediklerinden benim çevirdiğim...

MARTY: Sı. Sı.

ADAMUS: ... Anlamayanlar için. Güzel. Peki, genişlemen nasıl gidiyor?

MARTY: Oh! Mofo gibi!

ADAMUS: Oh ho! Mofo gibi! (bol kahkaha)

MARTY: Mofo gibi!

ADAMUS: Şimdi, Mofo'nun ne olduğunu bilmediğimden ve “Mofo gibi” dediğinde bunun ne olduğundan gerçekten emin değilim. Bu iyi bir şey mi?

MARTY: Oh, çok iyi bir şey.

ADAMUS: İçinde hiç kötü var mı?

MARTY: Evet. Oh evet.

ADAMUS: Evet. O, olmasını ummadığın şey mi?

MARTY: Kesinlikle!

ADAMUS: Bu bir Mofo! (kahkahalar) Benim için – Yeni bir tanım yapacağım – “Olasılıklar tüpünde yolculuk yaparken, beklemediğin bir şey oluyor ve sonra Mofomsu bir şey başına geliyor.”

MARTY: Oh evet. Oh evet.

ADAMUS: Evet. Öyleyse Mofo – bu isim mi, sıfat mı yoksa fiil mi? Hangisi?

MARTY: Evet.

ADAMUS: Evet! (kahkahalar) Ne olmasını istersen. Güzel. Ve genişlemenin iyi gittiğine sevindim. Bugün biraz daha genişlemeye hazır mısın?

MARTY: Kesinlikle.

ADAMUS: Arka odaya gitmelisin. Arka oda Mofo genişlemesi için.

MARTY: Aman Tanrım! (kahkahalar) O kadar büyük ve pis mi olacak?

ADAMUS: Burada biz zarif bir genişleme yaşayacağız. Ve Mofo'nun zarifin antitezi olduğuna dair içimde garip bir his var. Doğru mu?

LINDA: Birileri Google'da Mofo'yu aradığında karşlarına Kırmızı Çember' in çıkması korkutucu olacak. Biliyorsun değil mi? (kahkahalar)

MARTY: Makyomuz var! Mofomuz var!

ADAMUS: Bu benim problemim değil! (kahkahalar) Bu senin problemin, canım ve senin, Michelle. Oh evet, evet, Mofo.

LINDA: Belki de ona şöyle demeliyiz...

ADAMUS: Bizlerin spiritüel korsanlar olduğumuzu sanıyordum; ama öğreniyorum ki bizler bir avuç Mofo'ymuşuz.

LINDA: Bu bölüme "Mofolar" ismini vermeliyiz. Evet, evet. Sonra da YouTube'de arama yaptıklarında o çıkar.

ADAMUS: Güzel. Teşekkürler.

LINDA: Evet!

ADAMUS: Evet, bu bir yöntem. Cauldre bana diyor ki...

LINDA: Bu çok yaratıcı. Teşekkürler.

MARTY: ... Daha fazla hit olmanın bir yolu. Evet.

LINDA: Evet!

ADAMUS: Evet. Güzel.

LINDA: Evet! Bu çok yardımcı oldu.

ADAMUS: Şuan pek çok insanın Mofo'yu araştırdığını sanıyorum. Evet, bir sonraki.

LINDA: Gençler muhtemelen.

ADAMUS: Paul niçin buradasın?

PAUL: Her zaman eğlence için buradayım.

ADAMUS: Güzel. Eğleniyor musun?

PAUL: Harika vakit geçiriyorum.

ADAMUS: Bu yaşamda eğlence için buradasın. Ya burada, bu toplantıda?

PAUL: Hayatımın en keyifli zamanlarını geçiriyorum.

ADAMUS: Gerçekten mi?

PAUL: Evet.

ADAMUS: Bu mükemmel. Mükemmel. Şimdi bu atılım anını birazcık – hayır çok – hissetmenizi istiyorum, çünkü kendimi Tobias’la ya da herhangi bir şeyle karşılaştırmıyorum ama Tobias’ın döneminde pek çoğunuzun ayağa kalkıp “Hayatımın en iyi zamanlarını geçiriyorum, seni Mofo” dediğinizi sanmıyorum. (kahkahalar)

LINDA: Bu çok edepsiz bir metin olacak. (daha fazla kahkaha)

ADAMUS: Bence sevgili Jean, bu gece bütün çevirmenleri Mofo’nun tanımı konusunda bilgilendirecek ve bunu nasıl yapacağını görmeyi çok istiyorum. Belki de bu şaud’a “Mofo” ismini vermeliyiz. (kahkahalar) “Şaumbra Mofo.” Evet. Evet.

PAUL: Bu görüntülerle ne yapacağını görmek istiyorum.

ADAMUS: Ben de. Evet. Teşekkürler. Eğleniyor musun? Yaşamının en iyi zamanlarını mı geçiriyorsun?

PAUL: Evet.

ADAMUS: Güzel. Güzel.

SHAUMBRA 3: Pazartesi günü ben de Kauai’ye gidiyorum.

ADAMUS: Kauai’ye gitmek. Güzel. Şimdi enerjiyi hissedin. Oh, Buraya sormamız gerekiyor. Kerri, sana da soracağımı biliyorsun.

LINDA: Oh! Şeytan azapta gerek!

ADAMUS: Niçin buradasın Kerri? Niçin buradasın?

LINDA: Şeytan azapta gerek.

ADAMUS: Bunu yaptım çünkü burada kameramız var. Tam burada. Niçin buradasın?

KERRI: Hayır, ben asla... Denesem saklanabilir miydim? Buradayım çünkü başka ne halt etmem gerekiyor ki? (kahkahalar) Pardon bu arada.

ADAMUS: Beni rahatsız etmiyor.

KERRI: Bowling oynamaya gidebilirmişim gibi gelmiyor! İyi bir zaman değil.

ADAMUS: Beni rahatsız etmiyor. Kötü söz söylememem söylendi; ama sen söyleyebilirsin...

KERRI: Pardon Linda.

ADAMUS: Senin söylediğin neydi?

KERRI: Halt etmek? Oh, Bowling oynamaktan zevk alacakmışım gibi gelmiyor.

ADAMUS: Evet. Öyleyse yapacak başka bir şeyin yok. Gerçekten mi?

KERRI: Hayır, var tabii ki, hadi ama...

ADAMUS: Diğer tarafta birçoğu var. İhtiyacımız olan bir ço...

KERRI: Yükselmek için buradayım, kahretsin!

ADAMUS: Yükselme. Güzel.

KERRI: Evet! Pardon?!

ADAMUS: Sana üçüncü kez soracağım çünkü bana iki kez yalan söyledin. (kahkahalar) Niçin buradasın?

KERRI: Seni gıcık etmek için.

ADAMUS: Gördünüz mü ?! (bol kahkaha) Biliyorsunuz ya...

KERRI: (şarkı söyleyerek) Kimse daha iyisini yapamaz. Kimse beni böyle sürekli mutlu hissettiremez.

ADAMUS: ... Beni yaşamlar arasında takip ediyorlar... (daha fazla kahkaha)

KERRI: “Kim kimi takip ediyor?” esas soru. (kahkahalar)

ADAMUS: ... Beni yaşamlar arasında takip ediyorlar, evet ve o sendin, geçmişte Gizem Okullarında, bana Kont derdin: Kont St Germain (Fransız telaffuzuyla).

LINDA: O kelime neydi?

ADAMUS: Kont.

LINDA: Kont? Oh, Kont.

ADAMUS: Yüzüme öyle derdin ama diğerleriyle arkamdan konuşurken – sevgili Kerri’mizin diğerleriyle konuşmasını gözünüzün önüne getirebiliyor musunuz? – ve şöyle derdin “Evet, ona Kont diyorum çünkü gideceği bir gezi ya da seyahate çıkacağı günleri sayıyorum”.

(Ç.N: İngilizce Kont ve saymak fiili aynı (count) kelimedir.)

KERRI: Beni tamamen yanlış anlıyorsun. (kahkahalar)

ADAMUS: Oh hayır, tatlım. Ohhhh hayır! Hayırrrr! Ama harika zaman geçiriyoruz. Ve kısmen... Dürüst olabilir miyim?

KERRI: Dürüst ol.

ADAMUS: Güzel. Gerçekten mi?

KERRI: Evet.

ADAMUS: Üçüncü kez...

KERRI: Söyle!

ADAMUS: Güzel. İnanılmaz bir gücün, inanılmaz bir ışığın var ama hepsi karışmış ve bulanmış, durumda. Hepsi... Mofo bunun için iyi bir kelime mi? Hepsi karmakarışık durumda.

KERRI: Kişisel olarak toplu seks derim. (kahkahalar)

ADAMUS: Evet. Görüyorsun ya, söyleyen sadece ben değilim...

LINDA: Ona tekrar mikrofon vermeyeceğim! (kahkahalar) Hayır! Hayır! Hayır!

ADAMUS: Fakat – sadece sen değilsin. Sen bunu farklı bir şekilde ifade ediyorsun – Bu enerji. Bunun hepsi karışma, sıkışma, birlikte topraklanma, zihinselleşme eğiliminde. Bu nedenle seni açmak; nefesini geri kazandırmak; gerçek doğal ritmine- ki o melekidir, insani değildir. O, "Ben"'imidir, "Ben olamam" değildir.- geri dönebilmen için seni Aandrah ile çalışmaya göndermemiz gerekiyor.

Evet. Ve sevgili Kerri – Bunu sana yöneltmiyorum, ha! (kahkahalar) – çok fazla yetenek. Hepiniz çok yeteneklisiniz. Pek çok yaşamdır. Bu yüz... (Kuvvetli esen rüzgâr ısıklık sesi çıkarır)

LINDA: Kim ısıklık çalıyor?

ADAMUS: Pek çok yaşam boyunca çalıştın, oynadın, savaştın, yaptın, yarattın, liderlik ettin ve oldun. Ve sonra biliyorsun bu yaşama geldin. – Yükselişin yaşamına- ve aniden yavaşladın, uysallaştın. Saklanıyorsun. Sen...

LINDA: Kerri saklanmıyor.

ADAMUS: Ah! Ah! Kaç kişi Kerri'nin... (Adamus durur ve kıkırdar) Cauldre, Kerri'yi kurtarmak için öne çıkıyor! (kahkahalar) "Adamus o kadar ileri gitme!" diyor. Adamus ileri gidecek! İşte gidiyoruz! (bol kahkaha) Hoşçakal Cauldre! Cesur Prens, hoşçakal. Atına bin. Şuuuu..!

Kaç kişi Kerri'nin saklandığını düşünüyor? (birkaç kişi el kaldırır) Kaç kişi Kerri'nin saklanmadığını düşünüyor? (diğerleri ellerini kaldırır) Kaç kişi Kerri görür diye elini kaldırmaya korkuyor? (kahkahalar)

Kerri – hepiniz – saklanıyorsunuz, her biriniz suçlusunuz, suçlu, şu ya da bu nedenle suçlusunuz. Kim olduğunuzu *ben* biliyorum. Neler yapabileceğinizi biliyorum. Ama siz... Haydi, geçen ayki konuşmamıza geri dönelim. Tüpün içinde yaşıyorsunuz. Biliyorsunuz ki tüpün içindeyken inanılmaz ve harika şeyler yapamayacaksınız. Tüpün içinde sadece isimsiz bir mezar taşıyla başka bir yaşam daha yaşayan, başka bir insan olacaksınız. Hüü, üzücü.

LINDA: Oh, çok üzgün görünüyorsun.

ADAMUS: Mezartaşı. Mezartaşı. Mezartaşı.

O enerjinin bir kısmını hareketlendirmek için buradayız. Bunu gülme sayesinde yapıyoruz. Bunu biraz küfretme sayesinde yapıyoruz. Bunu Mofo sayesinde yapıyoruz.

LINDA: (genç bir dinleyene hitap ederek) Bu tür kelimeler sana zarar veriyor mu? (Hayır der) Hayır? Zarar görmüyor musun?

ADAMUS: Hayır, hayır, hayır, hayır.

LINDA: Tamam.

Adamus Niçin Burada?

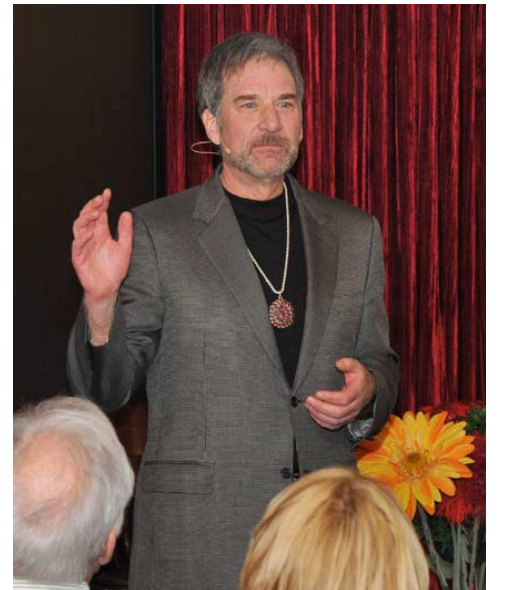
ADAMUS: Öyleyse size niçin burada olduğumu söyleyeyim. (birisi “Niçin buradasın ?” diye sorar) Güzel. Niçin buradayım? Güzel soru. Sorduğuna sevindim. Burada olmamı istediğiniz için buradayım.

LINDA: Oh evet.

ADAMUS: Bu sizin suçunuz. (kıkırdayarak) Burada olmamı siz istediniz. İnanılmaz miktarda bilinç getirdiğiniz için buradayım. Bu gezegene büyük miktarda Mesih Tohumu bilincini getirdiniz. Uzun zaman önce onu yere, havaya ve kitle bilincine ektiniz. Buraya bile gelmeden önce onu, kendinize verdiniz. Siz – çoğunuz – Yeshua zamanında buradaydınız. O zamanlar gerçekleşen bütünsel kurtuluş hareketinin parçasıydınız. Yaygın olarak Yeni Çağ dediğiniz, o şeyi gerçekleştirmek için buradasınız ve şuan onun içindeyiz.

Bunun o yaşam olacağını söylediğiniz için buradayım. Tobias da aynı nedenden ötürü buradaydı. Bunun “O yaşam” olacağını söylediniz. Biliyorsunuz ki, mükemmelliğinizde, sizin mutlak mükemmelliğinizde, sıkışma potansiyeli vardı; kesinlikle delirme potansiyeli vardı – toplu bilincin etkileri – yoğun bir sis, kalın bir battaniye gibi sizi baskı altında tutacaktı. Oradan geçmenize yardımcı olmak için buradayım. Bunu gülme aracılığıyla başarmak için. Bunu kışkırtarak başarmak için; ilgiyi çekerek, umut vererek; bazen yarayı biraz kaşıyarak. Şaumbra’nın bana biraz kızması hoşuma gidiyor. Çünkü – bu gerçek – ne zaman bunu yapsalar, belirli bir süre sonra kendilerine gülüyorlar ve onların bunu aşmalarına yardımcı olmak için burada olduğumu anlıyorlar.

Buradayım çünkü çok çok uzun zamandır pek çok spiritüel sınıf, spiritüel okul, spiritüel vaatler, dinler, sözde kutsal kitaplar ve başka bir sürü şey geldi ve biz hala çok fazla insanı mezun edemedik. Tüm insanlık tarihi boyunca, insanların bu gezegende olduğu milyonlarca yıl boyunca, sadece 9000 (mezun). Bu çok düşük bir rakam. Düşük bir rakam.

Buradayım çünkü bazılarınızın mezun olmasını istiyorum ve bunun için ne gerekirse yapacağım. Paranızı alacağım, (kahkahalar) memnuniyetle. Paradan bahsetmişken Cauldre ‘nin artık ceplerine hiçbir şey koymadığını fark ettiniz mi? Yüzünüze ayna tutacağım. Bazen rüyalarınıza geleceğim; sizinle uzun konuşmalar yapacağım. Bazen rüyalarınıza şeytan, kötü adam taklidi yaparak geleceğim. Sadece rüya halinde sizi hareket ettirmek için, çünkü o zaman bile tembellik etme eğilimindesiniz. Hepiniz tatlı güzel rüyalar istiyorsunuz. Şuan onları göremeyeceksiniz. Göremeyeceksiniz. Çok fazla şeyden geçiyorsunuz. Şuan bu gezegende çok şey olmakta.

Birkaçınızı, umarım birkaçınızdan da fazlasını, umarım hepinizi mezun etmek için buradayım. Ama sonuçta hepsi size bağlı.

Cauldre ve diğer grupların birkaçına söyledim, “sadece beş ya da on kişi. Hepsi bu. Bu yaşamda kendilerine yükselme izni verecek sadece beş ya da on kişi –tüm veçhelerini, tüm geçmiş hayatlarını, ruhunu, beden ve zihnini dâhil ederek kendini bütünlemek olarak tanımlanan yükseliş – Hepsiyle bütünleşin ve burada kalın ve burada yaşayın.

Bana beş kişi verin, sadece beş kişi, çünkü o beş kişi geri kalanınız için benim yapabileceğimden çok fazlasını yapacak. O beş kişi nasıl “Mofo” bir yaşam sürüp de aynı zamanda evrim geçirdiklerinden bahsedebilen örnekler olacaklar. Ve o beş kişiyi, onları, burada ayağa kaldırmayı çok isterim. – ya da on, yirmi ya da bin kişiyi – Onların, burada ayaktayken şunu söylemelerini “ Gerçekten de kolaydı. Uzun süre çok zorlaştırdım. İnanılmazdı. O adımı atmaya, o son adımı atmaya çok korkuyordum çünkü her şeyden vazgeçmek zorunda kalacaktım”- ve vazgeçiyorsunuz. Ve vazgeçiyorsunuz.- “Diğerlerini nasıl etkileyeceği konusunda endişelendiğimden, çok korkuyordum. Tüm bunların bir avuç makyolo olup olmadığını bilmediğimden, o adımı atarsam varlığım sona mı erecek; cehenneme mi gideceğim yoksa kendimi başka bir gezegende mi bulacağımı bilmediğimden çok korkuyordum.”

Ve burada sıraya girecek o grup şunu diyecek “Biliyor musunuz ne? Derin bir nefes alın... Güzel derin bir nefes alın. Kendinize öyle derinden güvenin ki hiç bir şeyin önemi olmasın. – hiçbir şey, hiçbir şeyin önemi olmasın – ve sadece bunu yapın.”

Yüzmeyi öğrenirken nasıl olduğunu hatırlayın. Bir göl vardı ve su soğuktu. Muhtemelen suda piranhalar vardı. Arkadaşlarınız atlarken siz kenarda oturuyordunuz çünkü yapamıyordunuz. Zihninizden tüm o potansiyel travmalar geçiyordu, hepsi – ne kadar soğuk olacağı; belki boğulacağınız, belki o balıkların bazılarının saldırıya uğrayacağınız – belki de berbat şeylerin başınıza geleceği – ve sonunda biri akıllıca bir hareketle sizi suya itti. Sonra şunu dediniz “ O kadar da kötü değil. Evet, biraz soğuk. Biraz soğuk ve bir iki defa su da yuttum; ama

Tanrım bedenim ondan nasıl kurtulacağımı biliyor. Ve biliyor musun bu çok eğlenceli.”

Sevgili dostlar, bu nedenle buradayım. Bana beş, on ve tercihen binleri verin - umut ederim ki, umut ederim ki – onlar, diğerlerine anlatmak için burada olacaklar: “Ben benim. Bunun ne anlama geldiğini sonunda anlıyorum.” Diğerlerine anlatın: “Bu çok ilginç. Aslında yükselişi, bütünlenmeyi, ruhunla bir olmayı gerçekten de başarabilirsin. İhtiyacın olmayanların dışında hiç bir şeyi kaybetmediğin için gerçekten de eğlenceli. Ve zaten sahip olduklarının çoğuna ihtiyacın yok.”

Sevgili Şaumbra, bu nedenle buradayım. Gittiğimde – hımm zaman tutmayın – gittiğimde...

KERRI: Ama ben seni seviyorum.

ADAMUS: Biliyorum ve iyi bir nedenle. (kahkahalar)

Gittiğimde – ve bu birkaç kısa yıl içinde olabilir – gittiğimde, bu sefer ne yapacağım? Hm? Yükselişi seçmiş o grupla çalışacağım çünkü yükselişten sonra fiziksel bedende kalmayla ilgili bazı sıkıntılar olacak. Bu nedenle Kuthumi ve ben, o grupla çalışacağız – beş, on, yirmi ya da bin kişi– kaç kişi olarsa.

Sevgili dostlar bu nedenle buradayım. Mezun etmek istiyorum... Bazılarınızın, tümünü bir araya getirmiş ve Ben olmayı gerçekten anlamış, gerçek yaşayan Üstatlar olmanızı istiyorum.

Son birkaç yılda bayağı bir kişiyi kaybettik. Bayağı bir kişi. Spritüel Mofo toplantılarımızı yapış biçimimiz, onlar için doğru olan değildi. Onlara göre değildi. Onlar...

EDITH: Çoktan yükseldiğimizi sanıyordum.

ADAMUS: Yükseldiniz, canım, ama ne zaman öyle davranacak, öyle olacak ve onu yaşayacaksınız?

EDITH: Ben hep öyle davranıyorum.

ADAMUS: Evet, sadece seninle değil, herkesle konuşuyorum. Çünkü dram, travma, beden ve zihnin ruhla ayrılığı olduğu sürece... Evet, yükseldin ama şimdi kendine onu deneyimleme iznini verecek misin? Kesinlikle haklısın. Çoktan oldu. Ama şuan, nasıl olduğunun deneyiminden geçiyorsunuz. Evet. Görüyor musun?

EDITH: Evet, Şuan yaptığımızın bu olduğunu biliyorum.

ADAMUS: Evet.

EDITH: Aptallık ediyoruz.

ADAMUS: Aptallık değil! Hayır... Mikrofon nerede? Aptallık değil. (David mikrofonu tutar) Ah. Linda nerede? (bazıları güler) Bir dakika, gidip onu getireyim. (Adamus koridorda yürürken David yolunu kesince gülmeye başlar)

Sevgili Şaumbra, Edith, güzel bir konuya değindin. Çok iyi bir konuya değindin. Siz *yükseldiniz bu yüzden* yapmanız gereken başka bir şey yok. Ancak sizler bu... (biri hapsirir) Gesundheit! (çok yaşa) Sizler bir çeşit anlayış ki bunu tanımlamanın en iyi yolu; oraya varmayı hak etmek zorunda olduğunuzu düşündüğünüz – sadece sen değil, tüm Şaumbra'ya konuşuyorum - bir çeşit bilincin içindesiniz.

Öne çıkıp dizilenler, onlar sonunda anlıyorlar. Onlar, bundan sonra asla paraları, sağlıkları ya da ilişkileri için endişelenmeyecekler. Onlar “Evet, bu doğru. Gerçekten yükselmişim ama yükselmemiş gibi davranıyordum. Yükseliş yolunda yaşadığım deneyimlerden geçip duruyordum. Ve onu nasıl deneyimleyeceğim konusunda gerçek bir seçime sahip olmadığımı sanıyordum.” diyeceklerdir.

Gerçek şu ki, aslında, seçme şansınız var. Bunu bir yazar olarak mı yapmak istiyorsunuz? Bunu bir palyaço olarak mı yapmak istiyorsunuz? Bunu kutsal bir insan olarak mı yapmak istiyorsunuz? Bunu eğlenmek ve yaşamdan keyif almak için mi yapmak istiyorsunuz?

Hadi şimdi derin bir nefes alalım.

Gözlerinizin içine bakıyorum. Evet, gözlerinizin içine bakıyorum, hepinizin– neredeyse hepinizin... (insanların gözlerinin içine bakmak için eğilir) ... Eh, hepiniz, hepiniz aslında yaşadıklarınız göz önüne alındığında gayet iyi gidiyorsunuz. Evet, bundan daha beteri yok aslında. Gerçekten. Ve daha önce bizimle olan pek çok kişi bıraktı. Bazısı diğer tarafa geçti. Öldü. Buum. Hah, ölüme gülmeye bayılıyorum. Ha, ha, ha, ha, ha, ha. (seyirciler arasından sadece birkaçı “ha, ha, ha” der) Bu hiç de ikna edici değildi.

LINDA: Evet, bu gerçekten komik.

ADAMUS: Birkaç dakika sonra ölümden bahsedeceğim. Hayır, ölüme gülmeye bayılıyorum. Gerçekten de komik.

Size bakıyorum ve bundan daha beteri yok. Aslında, gayet iyi gidiyorsunuz. Gayet iyi gidiyorsunuz. Gülümseyebilirsiniz. Gülebilirsiniz. Evet. Bana bir öpücük verir misin? (Michelle onu öper) Ahhh. Vaaay!

Bildiğiniz gibi bunları yaşamak oldukça güç ve meydan okuyucu. Bildiğiniz gibi. Ama bu harika değil mi? Bu harika değil mi? İnanılmaz değil mi? Evet. Bu seyirci, “Eh, ahh, ehh.” (kahkahalar) “Tabii. Şuan evet diyoruz ama gerçekten onu mu kastediyoruz?”

İnanılmaz değil mi? Dünya’da burada olmak güzel değil mi? Bu kesinlikle... (Adamus internetten seyredenlere öpücük gönderir) Evet, sizler için de.

Bu kesinlikle inanılmaz değil mi?

SUZY: Evet. Evet öyle.

Ölüm

ADAMUS: Hadi onu ölçelim. Hadi onu ölçelim. Öncelikle ölümden bahsetmeme izin verin. Ölüme gülerim. Ha, ha. Ve bugün ölümden bahsediyorum, bu arada, içinizden bazıları mantıksız bir şekilde konudan konuya atladığımı durduğum yerde duramadığımı düşünüyorlarsa haklılar. (kahkahalar) Kesinlikle. Bunu niçin yapıyorum?

KERRI: Canlı tutmak istiyorsun.

ADAMUS: Canlı tutmak. Bu hoşuma gitti... Çünkü ben bir Mofo’yum! Kim söyledi bunu? Kim söyledi? (kahkahalar) Canlı tutmak için. Eski tip öğretim yapsam ve her şey düzenli bir sıra izlese ne kadar sıkıcı olacağını tahmin edebiliyor musunuz? Ne sıkıcı. Buradaki iskemleye otursam ve Cauldre’nin ağrıyan sırtını ve ayaklarını dinlendirmesine izin versem ne sıkıcı olurdu. Bu şekilde eğleniyoruz. Çeşitlendiriyoruz. Kameraman ne yapardı ben sadece... Ve arkadaki görevli insanlar. Görüyorsunuz ya, işsizlik sorununa da yardımcı oluyorum. (kahkahalar) Bu nedenle çeşitlendiriyoruz.

Gülün. İstedığınız kadar gülün çünkü bir dakikalığına ölümden konuşacağız. O konuyu açmak istiyorum

Ölüm, daha önce de söylediğim gibi, çok doğal bir şeydir. İyi bir şeydir. Onu siz planladınız. Onu siz uygulamaya koydunuz. Niçin? Aksi takdirde bu gezegende sıkışıp kalırsınız ve yapacak daha çok şey var. Görecek daha çok şey var. Yaratacak daha çok şey var.

Bu nedenle buraya gelip iyi bir işadami gibi “Bir çıkış stratejimiz olsa iyi olur.” dediniz. “Bir çıkış stratejimiz olmalı. Bu ne olabilir? Son.! Fiziksel bedenden dışarıya.” Yapılması kolay bir şey. Şu an üzücü bir şey gerçi. Ben... Bu arada, gelecek ay – bu ay, gelecek ay – DreamWalker Death (RüyaYürüyüşü Ölüm) ‘ün devamını yapacağız ve bu...

LINDA: Gerçekten.

ADAMUS: Bu bir komedi gösterisi olacak. (kahkahalar) Ciddiyim. Öyle olmak zorunda! Öyle olmak zorunda! Başka nasıl Dreamwalker Death’e devam edebilir ki? – öğrettiğim kurslardan birinde bir komedi gösterisi olmadan? (Linda suratını ekşitir ve Adamus kıkırdar, bazı izleyiciler güler) Görüyor musunuz? Şimdiden eğlenmeye başladık bile.

Ve ölüm. Ölüm... Şu an bu şekilde gerçekleşmesi çok üzücü. Ölümü çevreleyen bu bilinç. Bunu değiştirmeye yardımcı olacağınızı umuyorum. İnsanlar hastalanıyor ya da şu an akıllarını kaybediyorlar; ama hiç biri bilinçli bir şekilde değil. Aklınızı kayırabilirsiniz. Burada olanların farkında olurken, etrafınızda olanların bilincinde olabilir ve zihninizin ötesine geçebilirsiniz.

Bunu atlatmaları yedi hatta on yıllarını alıyor. Bunu merhametten yoksun bir şekilde söylemiyorum ama bu yükü diğer insanlara, kendinize ve ruhunuza yüklemek için çok uzun bir süre. Aslına bakarsanız bundan öğrenilecek çok az şey var. Bu, çok acı verici ve onur kırıcı. Tanrım, ölmeden önce, birilerinin altınızı temizleyip sizi beslemek zorunda kalmasını mı istiyorsunuz? (dinleyiciler “hayır” der) Hayır, hiç sanmıyorum. Hiç sanmıyorum.

Öyleyse bu başınız dik ölmek, hazır olduğunuzda nasıl gidileceğini bilerek ölmekle ilgili. Bir avuç duygusal saçmalıklarla cebelleşirken, bu gezegenden gitmek istediğinizde ölmek değil, gerçekten ayrılmaya hazır olduğunuzda ölmek. Ve er ya da geç, bu yaşamda yükselseniz de yükselmesiniz de bunu yapacaksınız. Ayrılmadan önce 200 sene burada kalmayı seçebilirsiniz. 500 yıl. Bu çok uzun bir süre. Çok uzun bir süre.

Fakat sevgili Şaumbra, ölüm konusunu açma nedenim, o... Şuan tüm dünyayı saran büyük bir ölüm bulutu var. Dünyayı çepeçevre sarıyor. Bu, kitle bilincinin içindeki bir sorun. Belki de kitle bilincindeki en belirgin sorun. Kitle bilincini, dünyayı saran bu büyük kalın kahverengimsi çirkin bir bulut olarak görün. Ölüm, muhtemelen bunun içindeki en belirgin enerji şuan. Niçin?

KATHLEEN: Korku.

ADAMUS: Teşekkürler. Korku. Korku. Dünyada, giderek yaşlanan nüfusa sahip olan pek çok ülke, geçmişte olduğundan daha fazla ölüm hakkında düşünmeye başladı. Korku, “Dünya’nın sonu” türünde senaryolar ve ayrıca, toprak altında gömülü pek çok varlığa olmakta olanla da alakalı. Gömülme fikrinden hoşlanmıyorum bu arada. Hm. Yakın, toz haline getirin, serbest bırakın (Linda başını sallar ve birkaç izleyici güler) çünkü krematoryumlarla ilgilenmiyorum. Siz birisini toprağa gömdüğünüzde, onların enerjilerinin

büyük bir bölümü orada kalıyor. Tekrar enkarne olmalarını daha güç hale getiriyor, buna rağmen enkarne oluyorlar ve sonra durum karman çorman oluyor. Bu Şuan Gaia'dan devralmakta olduğunuz tüm enerjileri ele alıp idare etmeyi daha da zorlaştırıyor. Bu tek kelimeyle çevresel kirlilik. Tüm o bedenler gömülü durduğunda, bu gerçekten de kirlenme - enerji kirlenmesi –yaratıyor. Ama şuan onlar, onların pek çoğu açığa çıkıyor.

Bununla alakalı olarak, tüm bu ölüm bilinci mevcut. Bir de korku – savaşlar, terörizm, başka olup bitmekte olan diğer şeyler, açlıktan ve hava koşullarından korkan insanlar ki muhtemelen de korkmalılar – tüm bu gerçekleşmekte olanlar. Bu nedenle burada büyük bir odaklanma olacak, Diyebilirim ki gelecek 12-18 aylık zaman zarfında, kitle bilincinin tüpünden bakıldığında, ölüme karşı çok daha fazla – her zamankinden daha fazla – bir ilgi olacak. Bu ne anlama geliyor? Bu, Hollywood işe dâhil olacak. Ölüm ve öbür taraf hakkında daha fazla film çekecek anlamına geliyor.

Şuan onlardan birinin senaryosunun yazılmasına yardımcı oluyorum. İsmi açıklayamam çünkü henüz karar vermedik; ama ölüm, diğer âlemler, Yakın Dünya âlemleri hakkında bir film yapıyoruz. Evet.

Biliyorum kendi kendine, Eesa'lı Linda, şöyle düşünüyorsun. “Harika biri. O.”

LINDA: İnanılmaz! Ben medyumum! (kahkahalar) Akıl okuyucu!

ADAMUS: “Bu şaudları yapabiliyor. Avrupa'nın dört bir yanında şık akşam yemekleri yiyor ve bir filmin yapılmasına yardımcı oluyor.” İnanılmaz değil mi?

LINDA: Vay canına!

ADAMUS: Ve ne var biliyor musunuz sevgili Şaumbra? Siz de yapabilirsiniz. Benim yaptığımı belki siz de yapabilirsiniz. Yeşua'nın sözlerini çalışıyorum. Tamam, benim yaptıklarımın daha iyisini yapabilirsiniz. (kıkırdar)

Ölümünden çok bahsedilecek. Üzerinde çok odaklanılacak. Ve tabii ki, pek çok şarlatan her zaman olduğundan çok daha fazla ortada olacak. Her zamankinden daha fazla hayalet ve ruh etrafta dolanacak. Ve sizler bunları hissedeceksiniz.

Şuan ölümle ilgili daha fazla olay yaşanmakta. Pek çoğunu siz de hissediyorsunuz. Ölüm rüyalarınıza giriyor. Bazen de ödünüzü koparıyor çünkü kendi

ölümlülüğünüzü düşünmeye başlıyorsunuz. Rüyalarınız bunun hakkında değil. Sizin hakkınızda değil. Sizin ölümünüz hakkında da değil. Sadece ölüm enerjisini hissediyorsunuz ve o da rüyalarınıza girecek. Ve rüyanızda size geldiğinde ne yapacağınızı biliyorsunuz. Ona güleceksiniz.! Ha, ha, ha, ha, ha. Ha, ha! Ahh... (kimse gülmez)

Biliyorsunuz ölüm ilginç bir konu. Herkes ondan korkuyor. Kaç kişi gerçekten bir ölüm Workshop'una gidecek? Çok değil. Evet. Birkaç deli sadece; ama kimse ondan bahsetmekten hoşlanmıyor. Kimse bu konuya girmekten hoşlanmıyor. O güzel bir şey. Gerçekten öyle.

Diğer tarafa geçtiğinizde bu güzel bir şeydir. İnsan bakış açısına göre bu çok kötü bir şey. Çok fazla yanlış bilgi, ya da bilgi eksiliği, korku içeren (ateş, kükürt) bilgi veya onunla alakalı çok fazla suçluluk var. Ölüm korkusunu serbest bıraktığınızda sevgili Şaumbra, yaşamaya değer hayatı yaratmak için büyük bir yol almış olacaksınız. Gerçekten de öyle olacaksınız.

Ölüm korkusunu serbest bıraktığınızda bunun çocuk oyuncağı olduğunu anlayacaksınız. Bunu seçebilirsiniz. Diğer taraftaki kutlamanın ön hazırlığını yapabilirsiniz. Diğer tarafta size yardımcı olacak kişilere sahipsiniz. Ve onlara hiç bir şey ödemek zorunda da değilsiniz! Sadece ne istediğinizi seçin ve onlar orada olacaklar. Sizin için büyük bir parti düzenleyecekler. Ya da sizi rahat bırakırlar ve sadece otursunuz. Ben de orada olacağım. Her biriniz için kesinlikle orada olacağım. Oraya vardığınızda sizi bekliyor olacağım. Ve bol bol güleceğim. Umarım ki sizler de. Çünkü gülmezseniz bu biraz garip kaçacak. (kahkahalar) Vaay! Bu birkaç kez oldu. İyi bir şey değil. Ama eninde sonunda gülüyorlar. Eninde sonunda gülüyorlar. (Adamus kıkırdar)

Sevgili Şaumbra, ölüm tam önünüzde. Ama sizle alakalı değil. O, bu gezegenin bilinciyle alakalı. Hepsi şu soruyla alakalı. Bu gezegen, bunun olmasına yardımcı olan siz ve sizin gibiler sayesinde, evrim geçirmeye; aydınlanmaya, bilinçlenmeye devam edecek mi? Bu gezegenin yüksek bilinci, burayı terk edip Yeni Dünya'ya mı gidecek? İşte tüm bu soruları gündeme getiriyor.

İlk defa buraya gelenlerin sorularını açığa çıkarıyor. Onlar hiç ölümü deneyimlemediler ve sadece bazıları öldü – ilk gelenler, Kristal Çocuklar. Enerjiler burada çok yoğun ve ne kadar eğitim aldıklarının bir önemi yok. Buraya geldiklerinde hayal edebildiklerinin ötesini buluyorlar. Yoğunluk, basınç, çılgınlık, gerçek kalp akışının eksikliği, sınırlamalar, kanunlar -kanunlara inanamıyorlar. Birkaç tanesi hukuk okumak istediklerini söylemişlerdi. Buraya geldiler. Avukatlara şöyle bir baktılar. – oh özür dilerim. Bunu söylememeliydim.. Bazılarınız avukat; ama iyi avukatlar - kanunlar, eski örtücü tabakalar... Ve onlar öldüler. Bu onların ilk ölümleri. Bu sizler için olduğu gibi onlar için de büyük bir deneyim.

İlk ölümünüzü hatırlıyor musunuz, ilk fiziksel doğumunuzdan sonraki biyolojik ölümünüzü? (dinleyicilerden bazıları hayır der) Hatırlayabilirsiniz. Denemek ister misiniz? Derin bir nefes alın.

İlk fiziksel doğumunuzdan sonra ki bu ilginçti - kendinizi kapana sıkışmış hissettiniz. O zamanlar gezegenin enerjilerine uyumlanmakta zorlanmıştınız – ilk ölümünüz nasıl bir şeydi? Bir kelime. “S” harfiyle başlıyor. (biri “Özgürleştirici” der) Ya da “Ö” ile. Evet. Serbest kalma. Özgürleştirici. Serbest kalma. Ve gerçekten de tam bir *rahatlama*.

“Vaay! Bu yoğundu.” Ama tıpkı Roller Coaster’a binen ve korkudan altına yapanlar gibi. Onlar ne yaparlar? (dinleyiciler “tekrar bin!” der) “Oh evet! Hadi bir uçaktan atlayalım!” (gülüşmeler) Motorsuz mükemmel bir uçak ve sonra atlıyorsunuz. Her seferinde onları korkutuyor. Ama ne yapıyorlar? Tekrar biniyorlar, çoğu zaman. Paraşütün açılmadığı durumlar hariç.

Sevgili Şaumbra, ölüm; sorun olmaya devam edecek. Onu hissedeceksiniz. Bu, sizin kendi ölümünüz hakkında değil. Lütfen bunu anlayın. Lütfen bunu anlayın. Bir ek ölüm sınıfını yapacağız ve özellikle de sizin kendi geçişinize odaklanacağız- İsteddiğiniz zaman.

Görüyorsunuz ya şuan emin değilsiniz. “Bu gezegenden ne zaman ayrılacağımdan pek emin değilim.” Biliyorsunuz, bu sürekli haberlerde. Geçenlerde ünlü biri, siz ona rock yıldızı diyorsunuz ama aslında müzisyen, vefat etti. Davy Jones. Buum! Birden geçiş yaptı. Bu neye neden oluyor? Herkesi etkiliyor – “Ah! Bu benim başıma ne zaman gelecek?! Kahvaltının tam ortasında mı - pışşv! - gideceğim ?”

Ne umduğunuzu biliyorsunuz? Bir gece yarısı ne olduğunu bile anlamadan olmasını umuyorsunuz. Doğru. Ve üstünüzü başınızı batırmamayı. (Adamus kıkırdar)

Enerjileri Ölmek

Evet, sevgili Şaumbra, hadi derin bir nefes alalım.

Bugün biraz enerji ölçümü yapacağız. İyi görüldüğünüzü söylemeliyim. Kendinizi iyi hissediyorsunuz. Çok daha iyi, çok daha genç ve birkaç yıl olduğunuzdan çok daha *kızgın*! Bu güzel. (dinleyiciler “Evet!” der) Evet! Çok daha canlı! Çok daha canlı!

Biliyorsunuz ki “öfke” görmekten hoşlanıyorum. Bu kararlılıktır. Enerjinin dışarı çıkmasını sağlıyor. Bazı Gizem Okullarında, enerjinin dışarı çıkması ve sizleri saklandığınız o yerden dışarı çıkarmak için, insanları aya karşı ulutur, havlatır ya da inlettirirdik.

Şimdi bugün biraz enerji testi yapacağız. Herkes kendine bir eş bulsun lütfen? Bir eş bulun ve ayağa kalkın. Eş. Eş. Bu başka bir kişi demek. (kahkahalar) Genellikle bunun anlamı kendiniz değildir.

İnternet üzerinden izleyenler için, lütfen, yanınızda birileri varsa bir eş seçin. Eğer tek başınaysanız, bir eş hayal edin. Eminim çoğunuz... Eh – ben konuşurken sınıfta kimse konuşmasın. Gülebilirsiniz; ama konuşamazsınız.

(Adamus şapkaları dener) Çok küçük. Seninkini deneyebilir miyim? Teşekkürler. Büyük bir kafası var değil mi? (Cauldre’yı kastederek) Teşekkürler.

Sevgili Şaumbra, eminim hepiniz kinesiyoloji’yi duymuşsunuzdur – kas testi – ve bu aslında işe yarar. Gerçekten de işe yarar. Bugün onu yapacağız.

Bir eşiniz var. Kimin test edip kimin test edileceğine karar verin. (bazıları kahkaha atar) Diğer bir deyişle, bir kişi diğerini test edecek.

LINDA: Test mi edilecekler?

ADAMUS: Test... Test edilecekler dedim. Sınıfımda konuşmayın. Teşekkürler. Bu ciddi bir çalışma. (Adamus giydiği mor şapkaya güler; kahkahalar)

Sevgili Şaumbra... (Şapkayı Linda’ya verir) Oh, Bunu genç bayana geri verir misin?

LINDA: Tabii. Çok tatlı.

ADAMUS: Şimdi, test edilecekler, iki elinizi de uzatacaksınız. Önce göstereyim. Sahnemi hazırlarken biraz sabredin lütfen. (Bir iskemle getirir ve üzerine çıkar) Teşekkürler. Kolunuzu öne doğru açıp, uzatacaksınız (göstererek), ve sonra diğer kişi, komut verdikten sonra, diğerinin kolunu aşağıya doğru bastırarak. (Linda’ya dönerek) Rica etsem... Tanrım, başladığımızdan beri kısalmışsın. (gülüşmeler)

LINDA: Ben de bir sandalyeye çıkayım.

ADAMUS: Teşekkürler. Teşekkürler. Teşekkürler.

LINDA: Bunu yan yana mı yapacağız?

ADAMUS: Evet. Ayağında o çizmelerden var. (Sandalyeye çıkar) Pekâlâ. Biraz daha fazla mesafeye ihtiyacımız var. (Sandalyeden geriye doğru adım atar) Ve...

LINDA: Boyumla alay mı ediyorsun?

ADAMUS: Bunun gibi. Avuç içleri aşağı doğru bakacak ve bir anahtar kelime vereceğim. Test edilen, o kelimeyi nefesiyle içine çekip hissedecek. Sonra diğer kişi – eşiniz- direnç miktarını görmek için, ellerinizi aşağıya doğru bastırarak.

Evet.

Bu bize neyi gösteriyor? Bazı anahtar kelimeleri sayarken o kelimeyle ilgili, güçlü bir enerjiye mi yoksa zayıf bir enerjiye mi sahip olduğunuzu göreceksiniz. Lütfen eşinizin canını yakmayın.

Pekâlâ, hazırlanın. Lütfen ellerinizi uzatın. Test

edilenler ve testi yapacak olanlar hazır olsun.

Kelimeyi söyleyeceğim ve onu nefesinizle içinize çekeceksiniz; üç saniye kadar bekleyip testi yapacaksınız.

İlk kelime “Yeni Enerji.” Nefesle içinize çekin. Ve şimdi test edin.

(duraklama)

Güzel. Mükemmel. Mükemmel. Güzel. Düşündüğümden daha iyi. Mükemmel. Teşekkürler. Tamam.

Şimdi derin bir nefes alın. Bir kez daha yapın. Aynı kişi test edecek ve aynı kişi test edilecek. Sonra bir dakika içinde rolleri değiştireceğiz.

Bir sonraki kelime... Derin bir nefes alın... “biyolojiniz.” “Fiziksel varlığınız.”

Derin bir nefes alın. Onu hissedin. Şimdi test edin. Test edin. Test edin.

(duraklama)

Güzel. Şimdi oraya biraz daha fazla baskı uygulayın. Mızızlanmayı kesin. Baskı uygulayın. (kahkahalar) Gerekliyse kollarını kırın!

Güzel, buradan genel bir bakış yakalıyorum. İlk kelimedede olduğu kadar fazla enerji ve denge yoktu.

Tamam derin bir nefes alın. Biraz kollarınızı sallayın. Tekrar kan geri gelsin. Pekâlâ, şimdi... Ve unutmayın avuç içleri aşağıya bakacak. Bir sonraki kelime – aynı kişiler test ederken aynı kişiler test

edilecekler – bir sonraki kelime “zihinsel dengeniz.” (bazıları güler) Bu testi hemen burada durdurabiliriz. Bu bir Mofo’ya değmiyor! (kahkahalar)

Şuan bizi internetten izleyen ve bunu çok ciddiye alan kişiler var – nedenini bilmiyorum – ama hadi tekrar yapalım.

Derin bir nefes alın... “zihinsel dengeniz.” Pekâlâ. Nefesinizle içinize çekin ve teste başlayın.

(duraklama)

Teslim oldun demedim. (kahkahalar) Test edin dedim! Hemen kollarınızı aşağı düşürün demedim. Yanlış bir şey mi söyledim? Bırakın gitsin mi dedim? Tamam. Bir tane daha yapalım.

Derin bir nefes alın. Derin bir nefes alın...

Bu... Derin nefes... “Adamus.” “Adamus.” (biri “Oh!” der) Ne?! “Adamus.”

Derin bir nefes alın... (bol kıkırdaşmalar)

“Adamus.” Test edin. Sıkıca itin. Hadi. Sıkıca bastırın. Neden bazılarınız sıkı bastırmaktan korkuyor? Güzel. Pekâlâ ve bir tane daha.

Şimdi derin bir nefes alın ve hadi bunu gerçekten hissedelim. Odada başka gürültü olmasın. Uzun bir sopaya ihtiyacım var.

Derin bir nefes alın ve gözlerinizi kapatın – test edilenler için – gözlerinizi kapatın ve bunu derinden hissedin. Bu önemli bir tane. “Kendinize bağlılığınız.” Bunu nefesle içinize çekin. “Kendinize bağlılığınız.” Nefesle içinize çekin ve teste başlayın.

(duraklama)

İlginç. İlginç. Güzel.

Derin bir nefes alın ve kendinizi alkışlayın. (seyirciler alkışlar)

Güzel. Şimdi rolleri değişeceksiniz. Rollerini değiştirerek aynı eşle kalın. Rollerini değiştirin. Evet, ellerinizi sallayın. Son iki ayda yaptığınız en büyük egzersiz bu biliyorum. (kahkahalar) İhtiyacınız varsa bir yudum su için. Yorucuydu biliyorum. Hepiniz terliyorsunuz. Arka kapıyı açmalıyız. Bu kadar fiziksel çalışma sonucu burası biraz ısınmaya başladı. Gerçekten, hadi kapıyı açalım. Vaay. Burada gerçekten de ter içinde kaldık. Belki de bir egzersiz videosu yapmalıyız. Pekâlâ.

Derin bir nefes alın. Derin bir nefes alın.

Rolleri değişeceğiz. Şimdi ne yapacağınızı biliyorsunuz. (seyirciler içeri giren serin havaya sevinirler) Şimdi rolleri değiştireceğiz. (duyulmayan bir yoruma cevap vererek) Siz istediniz ben de yaptım.

Tamam, şimdi test edilenler, size bir kelime vereceğim. Onu nefesinizle içinize çekin ve sonra test edenler... Test edilenler üzerinde biraz güç kullanın! Biraz güç kullanın. Biraz gerçek güç kullanın. Şimdi aşağıya doğru bir güç uygulayacaksınız. İlk kelimemiz “insan bilinci.” “İnsan Bilinci.” Nefesle içinize çekin ve sonra teste başlayın.

(duraklama)

İlginç. İlginç. İlginç.

İnsan bilinci pekiyi gitmiyor.

Hadi başka ilginç bir tane daha yapalım. Derin nefes. Konuşma yok. Sadece gülmeye ve ön tarafa para göndermeye izin var. (bazıları kahkaha atar)

Derin bir nefes alın. Bir sonraki kelime. Bunu gerçekten iyi hissedin. Bunu gerçekten iyi hissedin. Bu zor bir tane. Eh, eğlenceli. “Tanrı.” “Tanrı.” Onu hissedin. Nefes alın. “Tanrı.”

(duraklama)

Vaay, ya test edicilerimiz çok güçlü ya da Tanrı ve kitle bilincinin enerjileri pek güçlü değil.

Hadi bir kez daha yapalım. Bir kez daha yapalım. Derin bir nefes alın. Lütfen, sessizlik. Sessizlik. Yoksa sizi, bir kristalin içinde dondurmam gerekecek.

Bir sonraki kelime. Sizin için bir sonraki kelime “bedeniniz.” “Biyolojiniz.” Nefesle içinize çekin. Bedeninizi, kendi bedeninizle olan bağlantınızı ve ona olan güveninizi hissedin. Ve teste başlayın. Bedeninizle neredesiniz?

(duraklama)

İlginç. Güzel. Güzel. Bir sonraki.

Derin nefes. Derin nefes.

Pekâlâ, bir sonraki. “Zihinsel dengeniz” için test edilmeye hazır olun. (bazıları kahkaha atar)

Derin bir nefes alın ve teste başlayın. Test edin. (daha fazla kahkaha)

Devrilin demedim. Test edin dedim. (Linda kahkaha atar)

Görünüşe bakılırsa bunda bir şeyler ters gitti. Direnç göstermeniz gerekiyordu. Hadi bir daha deneyelim. (kahkahalar)

“Zihinsel denge.” Ve...

Tekrar deneyelim. “Zihinsel denge.” “Zihinsel denge.” “Sizin zihinsel dengeniz.” “Sizin topraklanmanız.” “Kendinizle olan dengeniz ve duruşunuz.” Ve teste başlayın.

(duraklama)

Tamam. Tamam. Odada birkaç skor tutucular – skor tutan melekler - var. Vaay! Çok eğleniyorlar.

Ve bir tane daha. Bir tane daha – ciddi bir tane, önemli bir tane... (biri “Adamus?” der) (kahkahalar) Evet. Önemli olan – kollarınızı uzatın ve hazır olun – “kendinize bağlılığınız.” “Kendinize bağlılığınız.” Teste başlayın. (duraklama) “Kendinize bağlılığınız.”

İlginç. Oturabilirsiniz. Katıldığımız teşekkürler.

Kırmızı Çember’de hiç sıkıcı bir an olmaz. Mikrofonu hazırlayın.

LINDA: Hazırım.

ADAMUS: Ve gönüllü seçebilirsin.

LINDA: Gönüllüler, pekâlâ.

ADAMUS: Ne öğrendiniz? Ne öğrendiniz? Linda birkaç gönüllü seçecek. Ne öğrendiniz?

LINDA: Oh! Yapabilirsin! Hadi!

SHAUMBRA 1 (kadın) Oh hayır! Ben bunda pekiyi değilim.

KERRI: Saklanmayı bırak.

LINDA: Hadi. Saklanıyorsun. Güzelsin. Bunu yapabilirsin.

ADAMUS: Ne öğrendin? Basit. Derin bir nefes al.

SHAUMBRA 1: Belki de sandığım kadar kötü bir bedene sahip değilimdir.

LINDA: Evet!

ADAMUS: Ah! Ah! Güzel, güzel, güzel. Ve yaptığının en iyisi hangisiydi? Hangisi...

SHAUMBRA 1: Aslında kendimi bayağı bir güçlü hissettim...

ADAMUS: Evet?

SHAUMBRA 1: Evet.

ADAMUS: En kötü kelime ya da enerji hangisiydi? En çok hangisinde zorlandın?

LINDA: Adamus. (kahkahalar)

SHAUMBRA 1: Bilmiyorum. En zayıfı hangisiydi? (eşine sorar) “Zihinsel denge?” Tamam.

ADAMUS: “Zihinsel denge.” İyi. Birkaç kişi daha, Linda.

LINDA: Pekâlâ, hadi başlayalım.

ADAMUS: Birkaç kişi daha. Evet. Ne öğrendiniz?

HOLLY: Kendi önceliklerimi belirleyebiliyorum.

ADAMUS: Evet. Güzel. Güzel. Kendini hangi alanda en zayıf hissettin?

HOLLY: Oh, “Tanrı.”

ADAMUS: “Tanrı.” Evet. Oh, “Tanrı.”

HOLLY: Soru yok.

ADAMUS: Kesinlikle. Kesinlikle. Ve belki de olmalı. Tanrı gerçek değil. Tanrı yok. Tanrı – özür dilerim – Tanrı bir insan kavramı. Gerçekten de öyle. Tanrı, Allah, tüm diğerleri – kontrole, sahte ümide ve dışınızda olan bir şeye dair insani kavramlar. Tanrıdan nefret ediyorum. Gerçekten. Evet. (biri “Hepimiz Tanrınız” der)

ADAMUS: Ah! Ah! Ah ah! Önemli bir şey var.

LINDA: Oh, Mikrofona ihtiyacı var mı?

ADAMUS: Henüz değil. Söylemek istediğimi söylerken değil. Aksi takdirde asla bitiremeyeceğim. (kahkahalar)

LINDA: Ohhhhhh!

ADAMUS: Hayır, aksi takdirde...

LINDA: Ohhhhhh! (seyirciler yuhalar)

ADAMUS: Bu “Rocky Horror Picture Show” değil. (kahkahalar)

LINDA: Neredeyse!

ADAMUS: Aksi takdirde, uzattıkça uzatıyorum. Asla sadede gelemiyorum. Mükemmel. Mükemmel. Siz *Tanrısınız*; ama bir Tanrı da var: kitle bilincinin Tanrısı – ve hepiniz de bunu biliyorsunuz – cennetteki uzun beyaz sakallı yaşlı adam. Hiçbir fikri yok. Oğlunu aşağı buraya göndermek zorunda kaldı. Bak oğluna sonunda ne oldu. Öyleyse Tanrı çok da zeki değil. Siz *Tanrısınız*. (birileri kahkaha atar) O değil! Yani, bu gerçekten de başarısız bir görev. Sadece iki kişi gülüyor.

LINDA: Çok komik değil. (daha fazla kahkaha)

ADAMUS: Hayır, bu *komik*! Tanrı komiktir! Tanrı... Varsayılan Tanrı insan yapımı bir kavramdır. O gerçekten de %100 insan yapımıdır. İnsan yapımı. Bu eski bir kavram ve uzun bir sürede işe yaradı gibi. Bence artık kendi devrinin sonuna yaklaşıyor. Tamamlanıyor.

Ama düşündüğünüzde... Çocukken “Tanrının orada bir yerde yaptığınız her şeyi izlediği” öğretildiğinde, işte bu tam bir Mofo! Birinin sizi gözetlemesi... Eğer Tanrı sizi seviyorsa sizi gözetleyip, yaptığınız şeylere bakacağını mı sanıyorsunuz? Oh Tanrım! (biri “Oh Tanrım!!” der) (kahkahalar) Dahası Tanrının arketipsel enerjisi, bir yığın sorunu olan rahibeler ve normal seks yapamayan papazlar tarafın yaratıldı. (birisi “Oh!” der) Öyle! Tanrı oradan geldi! Ve sonra bazı insanlar bu kitapları yazdılar ve onlara kutsal dediler. Şimdi ben de bir kitap yazıp “kutsal” diyebilirim. Aslında yazdım da. Kimsenin umurunda mı? Hayır. (Kıkırdar) Birkaç kişinin.

Şuan dünyanızda insanlar aptal bir kitap için birbirlerini öldürüyorlar. Hepsi yakılmalı (cremate). Ateşe verin (burn) demedim; yakın (cremate) dedim*. Hepsini! Ve tekrardan başlayın. Tekrardan başlayın.

**(Ç.N: Adamus burada sıradan yakmak anlamına gelen “burn” değil “ölü yakımı” anlamına “cremate” fiilini kullanıyor. Türkçe de ikisi için de aynı fiili kullanıyoruz)*

LINDA: Kitapları mı? İnsanları mı?

ADAMUS: Sen seç. Tanrı kavramı, Edith. Evet, seninle konuşuyorum canım. Tanrı kavramı eski, bayat, kaba saba ve fiziksel. “Tanrıyı” test ettiğinde çok da iyi gitmedi. Gerçekten de gitmedi. Çünkü artık bir karşılığı yok. Şuan yeni bir kavram var, ona ister Ruh deyin: Ebedi Olan. Artık ona Tanrı demeyelim çünkü o çok yorgun ve eski bir kavram.

Tüm olmuş ve olan var. ... (biri “zekâ” der) Zekâ – O kelimeyi zihinle özdeşleştirdiğinizden kullanır mıydım bilmiyorum; ama ona ne dersek diyelim bir Kaynak var. Gerçekten de var ve siz ondan geldiniz. Kaynak size sizi, kimliğinizi hediye etti ve size kurallar, terk edilme ve asla cezalandırılma olmaksızın dışarı çıkıp oynama hediyesi verildi. (çocuklardan biri esner; kahkahalar, Adamus kıkırdar) Bu garipti. (kahkahalar) Ama komik! Komik! Ben bile bu şeyleri öngöremiyorum.

Bunların hepsi aslında bizi konumuza götürüyor. Bunu anladığınızda... Tanrı’yı kapı dışarı edin. Gerçekten de şuan dünya, Tanrı’ya ve onu tutan dinlere saplanıp kalmış vaziyette. Dinlerden hoşlanıyor muyum? Hayır. Hayır. Spiritüellik ya da Varlıksallık ‘tan hoşlanıyor muyum? Evet. Bunun yerine hangi kelimeyi getirirsiniz bilmiyorum: Dünyada tezahür etmiş öz. Tezahür etmiş öz. Evet, kesinlikle. Ama bu dinler, onlar birbirlerini öldürüyorlar. Savaşlar dinlerdir.

Asıl konuya geliyoruz – Cauldre geri gelmeye çalışıyor, ama ben onu dışarıda tutuyorum – dini güçler bu gezegenin para akışına, finansal sistemlerine bile sızmış durumda. Bunlar -muhtemelen tüm bu Tanrı enerjisini manipüle eden diğer insanlar bir yana- gerçekte var olmayan bir şeye karşı çok itaatkâr, çok erdemli ve çok da hipnotize edilmiş insanlar.

Gerçek Tanrının ayağa kalkıp, burada olmasını istediğim için buradayım. (dinleyici hemen ayağa kalkar) Ah! Evet! (alkışlar; Adamus çok memnun olur) Şimdi dursam iyi olur. Şimdi artık gidebilirim. Teşekkürler. Bu aldığım en güzel hediye...

LINDA: Dinleyenler için ne olduğunu açıklar mısın?

ADAMUS: ... Yüzyıllardır.

LINDA: ... Dinleyenler için. Pek çok insan ne olduğunu göremedi.

ADAMUS: Dinleyenler – herkes ayağa kalktı tıpkı dinleyenlerin de yaptığı gibi. Teşekkürler. Yüzyıllardır aldığım en güzel hediye bu.

Sevgili Şaumbra, bugün lafı dolaştırmıyorum. Kendi garip stilimde tabii ki direk konuya giriyorum. Evet, evet. Aandrah, bugünkü mücevherlerine bayıldım.

AANDRAH: Teşekkürler.

ADAMUS: Onun bir görüntüsünü alabilir miyiz? Ayağa kalkabilir misin?

AANDRAH: Takılarımı ne kadar sevdiğimi bilirsin.

ADAMUS: Kesinlikle.

AANDRAH: Teşekkürler.

ADAMUS: Güzel.

AANDRAH: Teşekkürler.

ADAMUS: Evet, iyi. İyi.

AANDRAH: Evet, yüzüklerim de.

ADAMUS: Yüzükler. Tanrım. Bugün çok şık giyinmişsin (Garret'e). Ayağa kalkar mısın?

GARRET: Biliyorum.

ADAMUS: Öylesin – bakın! (kahkahalar ve bazıları alkışlar) Bakın... (aynı renkte giyinmişlerdir) Çok şık... Terziniz kim? (Adamus kıkırdar; seyirciler alkışlar) GQ!

Bu grupla çalışmaya bayılıyorum. Diğer grubu almadığıma çok memnunum. Evet, tüpten bahsedin!

Woo! (bazıları güler) – çünkü biz şakalaşabiliyoruz. Birkaçınızın “bunun spiritüel bir toplantı olduğunu sanıyordum” dediğini biliyorum. Kesinlikle. Neden biliyor musunuz? Birazcık dikkati dağıtmak için.– güleriz ve paylaşıyoruz –Burada asıl yaptığımız şey, enerjilerin sizin için hareket etmesini sağlamak. Sizin günlük hayatınıza saplanıp kalmış değiliz. Sadece buradasınız – internettesiniz, dinliyorsunuz – sadece eğleniyoruz.

Yükseliş doğal bir şeydir.

GARRET: Bu spiritüel bir boşaltım.

ADAMUS: Spiritüel bir boşaltım! (kahkahalar) Evet! Evet. Yine de bugün burada bir gösteri yapmayacağız. Gizem Okullarında bazı garip şeyler yapmıştık gerçi, ama.

Hayır, burada gülerek, şakalaşarak ve test yaparak otururken asıl yaptığınız şey, bir Mofo gibi genişlemek. Genişliyorsunuz. Onun olmasına izin veriyorsunuz. Ayda bir kere temizlenmek, yenilenmek ve genişlemek için bir araya geliyoruz. Çünkü dışarıda işler hiç kolay değil. Orada hayat çok ama çok zor. Bu nedenle biraz eğlenmek için bir araya geliyoruz. (biri “onaylama” der) Onaylama.

Derin bir nefes alalım... Birlikte güzel derin bir nefes.

Dikkat Dağılması

Şimdi dikkat dağılmasından bahsetmişken. Dikkat dağıtıcılar – bugünkü büyük konum bu. İkinci büyük konum. Sizle konuşmak istediğim şey dikkat dağıtıcılarınızdı. Bunlar şuan yolunuza çıkan en büyük şey.

Siz burada, şaşırtıcı bir spiritüel yolculuk yapmaktasınız. Eğer Onu benim gördüğüm yerden görebiliyor olsaydınız, bu harika bir şey. Gerçekten de öyle. Detaylara takılıyorsunuz. Ama onun işleyişi ve yeni düzeylerinizi bu gerçekliğe getiriş biçiminiz büyüleyici. Ama dikkatiniz dağılıyor.

Hayretler içindeyim. Aslında beni şaşırtan şeylerden biri de bu. Çok yakınsınız. Bu hayatınızı bütünlenme yaşamı olarak seçtiniz. Tüm istediğiniz bu. Önemsemediğiniz tek şey bu. Bu nedenle buraya geldiniz. Burada olma nedeniniz bu – bütünlenmenin gerçekleşmesine izin vermek için. Aslında, onun gerçekleşmesini sağlamak için hiçbir şey yapmanız gerekmiyor. Ve siz bunu, buraya gelmeden önce biliyordunuz. “Sadece buraya geleceğim ve olmasına izin vereceğim” dediniz.

Ama sonra dikkatiniz dağıldı. Senin değil (Lulu), ama sizin – hepinizin. Olaylar dikkatinizi dağıttı. Burada olma nedeninizin, tutkunuzun “bütünlenme” olduğunu – Joe -unuttunuz. Kendinizi insani durumların içine kaptırdınız. Ve evet, anlıyorum. Yani hepinizin başına kolaylıkla gelebildiğini anlıyorum; ama sizler... (rüzgâr gene ılık çalar ve durup etrafına bakar) Bu sen miydin, Larry? (kahkahalar)

Dikkat dağıtıcılara takılıyorsunuz. Onlar nelerdir? İşinizdir. Onlar... Sağlığınız hakkında endişeleniyorsunuz ve sonra sağlığınız için endişelendiğinizde, sağlık problemleri yaşıyorsunuz. (Birinin brownie'sini alır, tadına bakar ve yüzünü buruşturup yere atar. Kahkahalar) Şeylere takılıyorsunuz. Aile ve iş konularına takılıyorsunuz. Dünya konularına takılıyorsunuz. Dünya için endişeleniyorsunuz. Neden? Sanki endişelenmeniz onu düzeltebilecekmiş gibi. Ya da soruna sorun katmak?

Yapmanız gerektiği hakkında endişelenin. Bu öylesine bir boşlukları doldur sorusu ki. Çok basit. “Ne yapıyor olmam gerekiyor?” diye sorduğunuzda, keyif alıyor olmanız gerekiyor. Hepsi bu. Bir iş kurup multi milyoner olmak gibi büyük bir şey yapmanız gerekmiyor. Fark etmez. Fark etmez.

Arabanızın bozulması dikkatinizi dağıtıyor. Ne olmuş? Yürüyün. (Adamus kıkırdar) Ben yürüdüm. Arabam yoktu. Atlarım vardı. Bir at alın!

Para ve bolluk endişeleri nedeniyle dikkatiniz dağılıyor – bir numaralı Şaumbra sorunu, bolluk – ve sonra kendinize, paranız olmadığı için hiçbir şey yapamadığınızı söylüyorsunuz. Delikanlı, sen peygamber falan mısın yada nesin?! (kahkahalar) Ve bu böyle devam edip gidiyor. Paranız olmayacak ve hiç bir şey yapmayacaksınız. Vaay, Oldukça şaşırtıcı.

Felsefe dikkatinizi dağıtıyor. Biliyorsunuz ki tüm bu... Oh Cauldre, gerçekten onu şu odaya kilitlemem gerekiyor. (bazıları güler)

Gurular dikkatinizi dağıtıyor. Sınıflar dikkatinizi dağıtıyor, biliyorsunuz, bugünlerde en çok taktığınız şeyler. Ve eğer bu beyaz altın değilse bir çeşit kristaldir. Aslında Afrika'nın batı kıyısında keşfedilmiş yeni bir kristal var. Vücudunuzdaki kanseri iyileştirebiliyor. Ve şansa bakın ki daha sonra satmak üzere bende de biraz var. Lütfen! Lütfen! Sizi iyileştirecek tek şey var. O da benim. (kahkahalar) Siz! Siz! Siz, Siz. Selam canım Oh, çok endişeli görünüyorsun. (Linda'yı öper)

Sizi iyileştirecek tek bir şey var o da sizsiniz. O sizsiniz; ama siz buna inanmıyorsunuz. Buna inanmıyorsunuz. Üzgünüm.

EDITH: İnaniyoruz.

ADAMUS: Ben genel olarak konuşuyorum. Editör bakış açısıyla konuşuyorum. O kadar akıllı olmayan diğerleri için konuşuyorum. Ama canım, sıkışıp kalmış çok şey var.

LINDA: Mikrofona ihtiyacı var mı?

EDITH: Hayır!

ADAMUS: Hayır, hayır, hayır. (kahkahalar) Nerede kalmıştım, Edith?

EDITH: Unuttum. Kristallerde.

ADAMUS: Oh kristaller! Satılık kristallerim var.

Ve dikkat dağıtıcılar. Bir sonraki şey, bir sonraki dalga, bir sonraki guru, bir sonraki kitap ya da bir sonraki kanal dikkatinizi dağıtıyor. Ben gidiyorum. Gerçekten, keyifle, tabi ki. Ne zaman diye neden soruyorsunuz? Yakında. Evet. (Linda kıkırdar) Bu nedenle beni çağırdılar... (kahkahalar) Hayır, ben medyum değilim. Sadece tüpün içine bakıyorum. “Ne zaman gidecek?” Tam olarak 45 dakika sonra. Ama sonra bir süreliğine geri döneceğim. Bu nedenle bana Kont St Germain diyorlar – gidişimin gününü sayıyorlar. (Adamus kıkırdar) Komik olduğunu sanmıştım. (kahkahalar)

Teknik ekip, gelecekte benim için gülme efekti hazırlar mısınız?

LINDA: Hayır! Hayır! Kendi başına komik olman gerekiyor. (bol kahkaha)

ADAMUS: Oh! (kahkahalar) Oh, şimdi konuşuyor! O... (ekranda gülen bir çizgi karakter belirir; bolca kahkaha)

Damıtma

ADAMUS: Bir dakika. Bir dakikalığına konudan uzaklaşacağım. (gülme efekti tekrar çalar)

LINDA: Bunu bir daha asla yapmayın.

ADAMUS: Hadi bunu burada damıtalım. Çok kahkaha attık – iyi güldük, bu gün iyi aktı– ve biz bitirmedik.

Hadi onu damıtalım. Bu ne anlama geliyor? Onun özünü hissedeceksiniz. Bu odadaki kahkahalar, kalbinizdeki neşe, günlük sıkıntılardan birazcık da olsa uzaklaşma, beden ve zihninizle birazcık kaynaşma.

Hadi onu damıtalım şimdi. Bu ne anlama geliyor? Onun zihinsel kavramından çıkarılması demek. Onun özünü hissedin. Nefesle içinize çekin. O sizindir. O sizindir. Sizin ve ruhunuzun. Söylenen sözler değil. Saatin kaç olduğu değil. Bu bilgeliğin damıtılmasıdır.

Bilgelik; neşe, basitlik ve salınımla doludur – gerçekten olduğunuzu olmak için serbest bırakmak. Onu özüne kadar damıtıyorsunuz.

Sizin için bir resim çizeceğim. Burada oturuyoruz ve umarım ki internetten seyreden herkes, harika zaman geçirip yiyeceklerin, arkadaşlığın ve konuşulanların keyfini çıkarıyordur. Şuan ruhunuzda neler oluyor? Bir dakikalığına onu hissedin. Hiç konuşmadan.

(duraklama)

Bu ruha bir davet değil mi? Bu bütünlenme değil mi?

(duraklama)

Ruh ve insan – onlar aynılar – ; ama kasten uzun zamandır ayrılar. Harika bir plandı. Harika bir plandı ama geri dönme planı pekiyi çalışmadı. (kahkahalar) Bu komikti! Evet! Evet. Bunu istediğin zaman kullanabilirsin. (Garret’e)

Böyle olması gerekmiyordu çünkü ruh, kendini yarattığında – kendisini yeniden yarattığında – ve kendinden bir parçayı insan deneyimine verdiğinde, nasıl tekrar bir araya geleceği konusunda hiç endişe duymuyordu. Sizi nasıl buraya getireceği konusunda endişeliydi. Bu kadar çaba gerektiren de buydu. Tekrar bir araya geleceğini zaten biliyordu.

Ve şuan olmakta olan da bu. Bu yaşamda nasıl yol alacağını düşünmeksizin – bir araya gelerek – Gülerek. Ellerinizi ve dizleriniz üzerinde sürünmeksizin. Ciddiyim. Bir dakikalığına yer değiştirin. Hadi insan veçhenizin gitmesine ve ruhun gelmesine izin verin.

“Ruh, bu iyi görünüyor mu?” (Adamus dua eder gibi elleri birbirine kavuşmuş diz çöker) Kendinizin küçük insan parçasının böyle elleri ve dizleri üzerinde olması, çabalamak için bir metafor, iyi görünüyor mu? Hayır! Ruh bunu istemiyor.

(Ayağa kalkar)

Ruh şunu istiyor “Hadi artık!! İçeri gel! Ben, insan, bu gezegende dolaşmayı öğrendim. Uyumayı ve yemek yemeği öğrendim.” İyi. Gerisini siz doldurun; ama “Sonunda anlamış gibiyim. Bunu asla mükemmelleştirmeyeceğim ve istemiyorum da,

sevgili ruh. Onu mükemmelleştirmek istemiyorum. Sadece onunla rahat olmak istiyorum. Öyleyse hadi aşağıya in. Artık güvenli. İçeri girebilirsin. Birlikte harika zaman geçireceğiz. Birlikte müthiş zaman geçireceğiz.”

Şuan olmakta olan şey bu.

SHAUMBRA 2: Ruh neden korkuyor?

ADAMUS: Ruh neden korkuyor? Bu parasını ödemen gereken bir kurs konusu. (Seyirciler ve Adamus’tan bol kahkaha) Biliyorsun, ben sadece bu kadarını söylerim. Bir çeşit spiritüel orospu. Gerçekten iyisi için para ödemeniz gerekiyor; ama söyleyeceğim. Size sırrı vereceğim.

Ruh aslında insandan daha çekimser. İnsan – sizler – bu bağlantıyı uzun bir süredir üstü kapalı bir şekilde istiyor; onun için dua ediyorsunuz. Bazı tanrılara dualar ediyorsunuz. Asla hiçbir Tanrıyı kendinizin önüne koymayın çünkü o Tanrı sizsiniz.

Böylece insanlar uzun süredir buradalar sonunda “Hey, zamanı geldi! Zamanı geldi!” Birkaç bin yaşamdır bu sürüyor, pek çok yaşamdır. “Merhaba, artık zamanıdır.” diyorsunuz. Sizin tarafta biraz gönülsüzlük söz konusu... (biri “biraz mı?” der) (Adamus kıkırdar) Ah! Ama beni dinleyin. Gerçek gönülsüz olan ruhun kendisiydi. Gerçek gönülsüz ruhun kendisiydi.

Uzun süredir – bazen insan kelimelerini pek sevmiyorum – ama ruh uykuda, gerçekten siz değilsiniz. Ruh uzun zamandır bir iç bakış, bir iç yolculukta. Siz, ruhun dışsal ifadesisiniz. Siz, ruhun “Dünyaya gel ya da meleksele âlemlere git” diyen parçasısınız. Ruh kendi içine döndü.

Ruh,” Ben olanı” tam olarak anlamak için, hem içsel hem de dışsal olana ihtiyaç duyuyordu. Bu, Ruhun derin bir uykuya dalmasını ve şunu söylemesini gerektiriyordu – kelimesi kelimesine bu olmasa da - : “ve bir gün deneyimlerim benim için hazır olduğunda uyanacağım.”

Ama ruh, bu derin uykuda, gelmekte kararsız. Hazır olup olmadığınızdan, onu yapmanın zamanının gelip gelemediğinden pek emin değil. Kendisinin insan ifadesinin ona şunu söylemesine gereksinimi var: “Artık güvenli. Seni buraya davet ediyorum. Seni burada istiyorum. Ben hazırım, sevgili ruh. Bir sonraki hayatta değil, ama şimdi.”

Sizin sorumluluğunuz – sizin gerçek sorumluluğunuz – ruhu, dini, Tanrıyı nasıl tanımladığınızı artık serbest bırakmanız; kendi kimlik tanımınızı serbest bırakmanız, çünkü gerçek ruhunuzu içinize çektiğiniz an bu değişecek. Değişecek.

Ruhunuzu davet ediyorsunuz diyelim ve çekimserliğini üzerinden atıyor . Ah! Ne harika bir kitap adı – “Çekimser Ruh.” Evet. Uyanıyor. Uyku

sersemi. Uyandığınızda sabahları nasıl olduğunuzu bilirsiniz. Oh Tanrım, bundan konuşmayalım; ama ruh uyanıyor. Bir çeşit uyku sersemi. Bir şekilde aklı dağınık. Onu geri davet ettiğinizde odaklanmasına yardımcı oluyorsunuz. Ruh uyardırmaya yardımcı oluyorsunuz. Ama beklentili olduğunuzda – Eski Enerji beklentisi – aydınlandığınızda aniden medyum olacağınızı sanıyorsanız bu gerçekleşmeyecek. Ya da aniden zengin olacağınız veya gerçekten de ben... Yeşua’nın su üzerinde yürüdüğü ya da suyu şaraba dönüştürdüğü – mucize - hikâyelerini sevmiyorum. Çünkü belirli bir beklentiyle çevrili ve insanlar bunun özlemine çekiyorlar. Ve bu sevgili dostlarım, bir dikkat dağıtıcıdır – sadede geliyorum - bahsettiğim dikkat dağıtıcılar.

Aslında, ruhu geri davet ediyorsunuz, ama sonra dikkatiniz dağılıyor. Ve ruh, garip bir benzetme olacak ama yanınızda oturuyor olabilir, fakat sizin dikkatiniz dağınık. Onu siz çağırmış, davet etmiş ve ona “Hazırım. Ne olursa olsun umurumda değil” demiş olsanız bile eğer dikkatiniz çok dağınıksa yanınızda bile otursa onu görmeyeceksiniz. Ruh ne yapacak? Evet, “Uyumak daha keyifliydi! Beni tanımıyorlar bile.” diyecek.

Hayır, spiritüel fizikte olan şudur: ruhun bir parçası gelmeye başlar ve bağlantı yapılmadığında alan tekrar kurulana ve siz farkında olana kadar geri çekilir.

Böylece ne yaparsınız? Gözlerinizi mecazi olarak açık tutun. Tüpün dışına çıkın. Çünkü tüp aynı zamanda ruhun, tanrının ve dinin nasıl olması gerektiği konusunda beklentilerinizi temsil ediyor. Ve hiç de öyle değil.

Ruh basitliktir. O kadar basittir ki yanınızda oturduğunda onu tanımayabilirsiniz. Ruh bilgeliktir. Bilgelik öylesine akıllıdır ki zihin bu tür bir bilgeliği anlamaz bile. Zihin daha çok gerçekleri, rakamları ve yargıyı anlar. Bilgeliği’i değil.

Ruh sizin potansiyellerinizdir. Ama eğer tüpün içindeyseniz gerçekten potansiyellerinizi nasıl görebilirsiniz? Sadece olasılıklarınızı görüyorsunuz ve olasılık – son celsemizde dikkat çektiğim gibi * – çoğu insan için olasılık pekiyi görünmüyor. 70 bilemedin 80 yaşında ölecekler. Hasta olacaklar. Birazcık kafayı yiyecekler. Çoğunlukla parasız olacaklar. Bunlar, çoğu insanın olasılıkları. Bu gerçekten de üzücü. Baktığınızda o olasılıklarda yaşamaları gerçekten de üzücü. Ve mecbur değiller ve siz de mecbur değilsiniz.

Ruh, o sadeliktir. O büyük altından bir melek değildir. Değil, çünkü siz zaten o evreden geçtiniz.. Sizler etrafta uçuşan, melek toplantıları yapıp melek latteleri için, tüysü meleklerdiniz. Siz çoktan bunu yaptınız. Bu nedenle artık bunun ötesindesiniz. Altından bir meleğin ya da her hangi türden bir meleğin gelmesine ihtiyacınız yok. Ruh çok basittir; ancak çok da derin. (Adamus iç geçirir) Gerçekten de bugün konudan konuya atlıyorum; ama sorun değil.

[*“*Probabilities & Potentials*” (Olasılıklar&Potansiyeller’i) kastediyor]

Ruh... Bazen kelimeler çok sınırlı, ama özünüz, siz, ilk elden sevilmenin nasıl bir şey olduğunu anlamak istiyor. Hmm. Uzaktan bunun sizden geldiğini, sizin deneyimlerinizden ve çağların bilgeliğinden geldiğini anlıyor; ama ilk elden ona sahip olmanın ne demek olduğunu bilmiyor. Diğer bir deyişle tam burada ona sahip olmanın...

Bu konuda birazcık isteksizlik olduğunu söyleyebilirsiniz. Ruh, sevgiyi ölçtü biçti; onu iyice tarttı; sahip olduğunuz, deneyimlediğiniz sevgiyi hissetti. Ama bunu pratik anlamda bilmiyor. Bu çok... Bu ruh için çok fazla: buraya gelmek ve ona sahip olmak. Buna, ruh için biraz fazla yoğun diyelim.

Ruhunuza sevgi deneyiminde rehberlik etmeniz size kalmış, sevgili insanlar; ama kendinizi sevmezseniz bunu nasıl yapabilirsiniz? Mmm.

Bir anlığına hissedin – bu iyi bir egzersiz – bir anlığına hissedin. Faturaları ödüyorsunuz. Faturaları ödüyorsunuz ve – insan ve ruh arasındaki farkı hissetmenizi istiyorum – faturaları ödüyorsunuz; banka hesabınıza bakıyorsunuz ve biraz endişeleniyorsunuz. Nasıl başaracağınızı merak ediyorsunuz; ama nasılsa bir şekilde hep yapıyorsunuz. Hesap özetinize bakıyorsunuz ve bu ay kaç para ödeyebileceğinizi hesaplıyorsunuz. Hepsini ödeyebilecek kadar, biraz da olsa, para akışına sahip olmayı umuyorsunuz. İşte insan bu.

Ruh böyle düşünmez ya da hissetmez. Gerçekten de umursamaz. Hiç umurunda değildir. Ruh ne alır? Ruhun bilgeliği nedir?

Bunu kelimelere dökmek istemiyorum, ama dökeceğim. Ruh faturaları ödemek konusunda endişelenmez. Ruh enerji akışı denen bu şeyi, enerjiyi sınırlandırmanın nasıl bir şey olduğunu hisseder. Ruh, böylesine fiziksel bir yoğunlukta olmanın nasıl bir şey olduğunu hisseder. Sizin, günlük yaşamınızın içinde ki faturaları ödeme deneyiminizden ruha gelen bilgelik, ruhun sahip olduğu bu bilgelik, onu, enerji yaratıcısı olduğu derin anlayışına ulaştırıyor. Ruhun yaptığı şey bu.

Görürsünüz ya insan endişeli; Ruh ise “Bu harika. Bu mükemmel.” diyor.

Yolda gidiyorsunuz; otobanda gidiyorsunuz, trafiğe dikkat ederek arabanızı sürüyorsunuz; gözünüz benzin göstergesinde. Kaç km yol kat ettiğinize bakıyorsunuz. Ara sıra trafik polisleri sizi endişelendiriyor, çünkü çok hızlı gidiyorsunuz (Linda’ya bakarak).

LINDA: Ne olmuş? (kahkahalar)

ADAMUS: (güler) Bu insan ve bazen bu iyi. Müzik dinliyorsunuz ya da bazen biraz kafa dinliyorsunuz. Oh biliyorum, pek çoğunuz telefonla konuşuyor ama bunu çok fazla yapmamaya çalışın.

İşte bu insan deneyimi. Ruhun deneyimlediği şey nedir? Ruhtaki bilgelik nedir?

(duraklama)

Seyahat etmek. Yoğunlukta seyahat etmek. Seyahat etmek. Bir anlığına ruhun nasıl deneyimlediğini hayal edin. Manevra yapmak, kontrol etmek, deneyimlemek, renk ve hareketleri görmek gibi. Ruhun yaptığı...

LINDA: Ruh daha hızlı gitmemi istiyor. (kahkahalar)

ADAMUS: Hayır, ruh daha hızlı gitmeni istemiyor. (Linda' güler) Ah, bu iyi nokta. Ruhun senden olmanı istediği şey... Ruh, deneyimin daha fazla *farkında* olmanı istiyor. Deneyimin *farkındalığı*.

Ölümü deneyimliyorsunuz ki er ya da geç her biriniz bunu yapacaksınız. Ölümü deneyimliyorsunuz. İnsan, “Oh Tanrım, ne olacak?” diye endişeleniyor. Kimliğin kaybı. İnsanı, acı endişelendiriyor – acıyı deneyimlemek. İnsan çok endişeleniyor – aslında, bu gerçekten de garip – en büyük endişelerden biri;

bitmemiş işler. “Şunu yapmalıydım.” Kaç kere diğer tarafa geçip “elbise dolabımı ve buzdolabımı temizlemedim ama şimdi dolaptaki yiyeceklere ne olacak?” dediklerini biliyor musunuz? Gerçekten mi?! Bozulacaklar. Kokacaklar. Bir şeyler öldüğünde olan budur. (bazıları güler)

İnsanlar tüm bu endişelerden geçiyorlar. Ruhun hissettiği şeyin; evrim, döngü, genişleme olduğunu biliyorsunuz. Gerçekte; O ebedidir ve ölüm hiçbir şey değildir. Ölüm bir göz kırpmasıdır ve bu hiç bir şeydir. Ölüm aslında doğumdur ve doğum da ölümdür.

İnsan ve ruh arasında çok ilginç ve çok farklı bir dinamik var. Çok farklı. Çok farklı.

Benim tavsiyem – sadede gelmek ve programımıza geri dönmek için – insan gibi düşünmeyin, ruhunuz gibi hissedin. Evet. Güzel bir kitap ismi. Ve bunu kendiniz yapın. Kastettiğim şey ruhunuz gibi hissetmeniz. Çünkü siz o’sunuz. Gerçekten de o’sunuz. Ruhunuz gibi hissedin.

Bu deneyimden ne damıtıldı? İyi ya da kötü olup olmaması umurumda değil. Biriyle kavgaya tutuşmuş olmanız ya da bir araba kazası geçirmiş olmanız umurumda değil. Ruh umursamaz. Araba kazası? Bu hiç önemli değil. Vaay. Güçlerin bir araya geldiği ne deneyim ama! Korku duyulmasının ve sadece bu harika şeyin deneyimi..! Bu hiçbir şey. Arabalar onarılabiliyorlar. Gerçekten de.

(Adamus kıkırdar) Evet.

Deneyim. Hadi bunu birlikte yapalım – bolluk eksikliği. Pek çoğunuzun yüz yüze olduğu ve mücadele ettiği. Nedenini bilmiyorum çünkü orada bolca enerji var; çünkü siz harikasınız, siz yeteneklisiniz. Sadece bu duvarı ördünüz.

Bollukla ilgili sıkıntı yaşıyorsunuz... Pek çoğunuz, hepiniz değil. Özür dilerim Edith. Bu gün genelleme yapıyorum. Pek çoğunuzda bolluk sorunu yaşanıyor ve bu sizi tasalandırıyor. “Açlıktan ölecek miyim? Evimden mi olacağım? Banka ya da şu dükkânı - 7Eleven* - mı soymak zorunda kalacağım” diye endişeleniyorsunuz. Teşekkürler, Cauldre. “7-Eleven ya da herhangi...” Linda bunu tavsiye etmiyorum diyor. Lütfen bunu feragatnameye ekleyin. Bu şeyleri yapmayın.

Bolluk. Büyük, büyük konu. Ruhun umurunda değil. Bir parça bile. Garip bir bolluk. Bolluğun eksikliğinin bolluğu. Ruh ona şöyle bir bakıyor– “Aslında bolluğa sahipken sahip değilmişim numarası yaparak, kendimin sanki sınırlıymış gibi olması da ne? O oyunu oynamanın anlamı ne?” diyor. Ve sonra ruh, onun bilgeliğine içiyor. Bunun komik olmadığını düşündüğünüzü biliyorum, ama ruh kesinlikle o deneyimin tadını çıkarıyor.

Ruh ayrıca şunu merak ediyor ve soruyor “Madem bolluk istiyorsunuz neden yaratmıyorsunuz?” Ve insan zihni şunu diyor “Nasıl yapacağımı bilmiyorum. Buradayken çok zor.” Ve ruh yanıtlıyor “Sadece yapın!” . Ve ruhun kafası karışmış vaziyette çünkü siz, onun düşünmediğini sanıyorsunuz. Ruh da size “Hayır, onu siz böyle yaratıyorsunuz ve o da gerçekleşiyor” diyor.

Aksi takdirde bunaltıcı olacak günün harika sonucuna yaklaşırken, hadi derin bir nefes alalım.

(Adamus kıkırdar)

[* 7-Eleven ABD’de ve başka ülkelerde de var olan küçük marketler zinciridir.]

En Önemli Şey

Bugün size söyleyeceğim bir numaralı şey... Şimdi ciddileşiyorum. Keşke birazcık ciddi bir müziğimiz olsaydı ama biz gene de ciddileşecegiz.

Dikkatiniz dağılıyor. Yoldan çıkmamanız için elimden geleni yapacağım. Önemsiz şeyler dikkatinizi dağıtıyor ve bazen kasten dikkatinizi dağıtıyorsunuz. Gerçekten de öyle düşünüyorum. Sanırım bazen daha büyük konularla yüzleşmemek için bu dikkat dağıtıcıları siz yaratıyorsunuz– kendinizi sevme konusu gibi.

Her dikkat dağıtıcıyı siz yaratıyorsunuz. Biliyorsunuz. Bir şey yapmak istemediğinizde başka bir şey yaparsınız. Bazılarınızın yaptığı şey bu.

Umuyorum ki sizi dikkat dağınıklığından geri getireceğim. Bu güzel Şambra gemisiyle ileri hareket etmek için (bazıları güler), bu harika grupla devam etmek için, bazen...

LINDA: Ona gülmeyi kesin!

ADAMUS: ... Birlikte ilginç bir mofo yolculuğu. Bu kendinizi adamanızı gerektirecek. Kendinize bağlılık sözü vermeniz gerekecek – zorunluluk – çünkü aksi takdirde işe yaramayacak... (Adamus esner gibi yapar) Bilirsiniz rehabet çöktüğünde esnersiniz. Evet doğru. (Adamus güler) Cauldre “ Sen sıkıldığında onlar esmiyor, St. Germain.” diyor.

Bu kendi kendinize bir taahhütte bulunmanızla ilgili. Eğer bugün buradaysanız, internet üzerinden dinliyorsunuz ya da daha sonra dinlemeye başladıysanız, seyrediyorsanız, neler olduğunu merak ederek kafanızı kaşıyorsanız, ilerlemek için, kendi kendinize bir taahhütte bulunmanız gerekiyor. Aksi takdirde çok zor olacak. Aksi takdirde kötü uyuyacaksınız... Oh, zaten uyuyorsunuz. Korkunç rüyalar göreceksiniz... Oh, o da oluyor. Kendinizi çok ciddiye alacaksınız.

Şimdi, kendi kendinize taahhütte bulunun dediğimde, kendiniz konusunda nevroitik olun, içinize kapanın ve sadece kendi derdinize düşün demiyorum. Onlar

kendisiyle saplantılı bir ilişki kuran insan kimliğinin bir parçası. Ben kendine bağlılık hakkında konuşuyorum. Size bağlılık. Ve “Siz” sizin ruhunuzu da kapsıyor.(ayağının altındaki yeri fark eder) ‘Siz’ buradaki öten zemini de kapsıyor. ‘Siz’ ruhunuzu ve size olan bağlılığı içeriyor.

Bununla ne demek istiyorum? Ruha sahipsiniz. Özünüze sahipsiniz. Spiritüel kozasından gelen kendinize sahipsiniz. Kendinizi geri getiriyorsunuz. Bu gelmiş geçmiş en büyük arayış. Hepsini geri çağırıyorsunuz ama kendinize bağlılığınız eksik. Hatırlayın. O testi yaptığımızda kollarınızın yukarı kalkması gerekiyordu. Kendinize bağlılığınızla, coşkunuzla, diğer kişiyi yerden havaya kaldırmamız gerekiyordu – evet, bu gerçekten de olay olurdu– kendi kendinize bağlılığınız.

Kendinize bağlılıkla neyi kastediyorum? Bunun anlamı başka şeyler yerine, kendiniz için vakit ayırmak. Dünyanın geri kalanını şifalandırmaya ve onarmaya çalışarak, başkalarının gündemlerine takıldığınızda, bu aslında dikkat dağınıklığıdır. Bunu yaparken suçluluk hissediyorsunuz. Ama bu grupla, benle, ilerlemek için kendi kendinize bağlılık yemini etmek zorundasınız.

Kendinize bağıllık, kendinize o zamanı ayırmak, kendinizi sevmek, ihtiyaç duyduğunuz şeyleri kendinize vermektir. Ve kaçınız– Bakmayacağım. Gözlerimi kapatacağım – kaçınız kendinize bu hediyeği vermeyecek?

Neyin hediyesi? Bolluk hediyesi. Sizden sevgi hediyesi. Diğerlerinden sevgi hediyesi. Sağlıklı beden hediyesi. Yaratmak istediğinizin hediyesi. O hediyeği size veriyor – almanıza izin veriyor. Kendinize bağıllık. Ve direnç tam da burada. Odada onu hissedebiliyorum.– *sqk, sqk* – direnç, çünkü “Bunu gerçekten yapmam gerekmiyor. Kendime sadece birazcık verebilirim. Bu biraz çarpık değil mi? Kendini sevmekte garip bir şeyler yok mu?” diyorsunuz. Ya da “Tüm o diğer şeylere karşı sorumluluklarım yok mu? Ya da ...” kendinize bağıllık yemini etmemek için düşünebileceğiniz her türlü dikkat dağıtıcı.

Ama buradan ileri gidebilmek için, bunu yapmaya ihtiyacınız olacak. Aksi takdirde, sözümü unutmayın. Bu gruptan, bu aileden garip bahanelerle ayrılacaksınız. Söylediğim bir şeyi beğenmeyeceksiniz. Hah. Bu...

SART: Ben hiç beğenmedim.

ADAMUS: Hiç beğenmedin! (Adamus kıkırdar) Ama görüyorsunuz ya, bunu bahane olarak kullanmadın. Fark burada. Bu gerçekten çok derin derin derin bir taahhüt gerektirecek.

Gelecek ay içinde bu bağıllığın ne olduğunu iyice hissetmenizi istiyorum. “Kendinize bağıllıktan kastım

nedir? Aşılması gereken engeller nelerdir? Size hemen şimdi söyleyebilirim. Din ve Tanrı kavramı. Ve size işlenen, hipnotize edildiğiniz, kendinize göz kulak olmamanız gerektiği anlayışı.

Bu, en sapkın numaralardan biriydi bence. Biliyorum, bazı insanları kasten rahatsız etmeyi amaçlıyorum. Ama insan bilincine onların ödünü kopararak, kendinizi sevemeyeceğinizi söylemek, bunun kulağa garip ve bencilce gelmesini sağlamak, bu gerçekten de sapkınlıktı. Ve tekrar tekrar yapıldı. Size bunları anlatan ebeveynleriniz ya da öğretmenleriniz sadece duyduklarını, duyduklarını, duyduklarını tekrar ediyorlardı.

Kendinize bağıllık yemini ettiğinizde, bu bencilce değildir. Bu önemlidir. Bu sevgidir. Bu şefkattir. Bu sizi en büyük tutkunuza götürecek şeydir – burada bütünlenmenize. Ruhunuz burada oturarak nasıl olur da bütünlenir ve yaşamınızda sizinle olabilir? O sizi kurtarmak için burada değil. O kavramı aşın artık. Ruh kimseyi kurtarmaz. Ruh deneyime bayılır. O kurtarmaz. Kendinize bağıllığın dışında bir kurtarma söz konusu değildir.

Ruh problemlerinizi çözmeyecek; ama komik bir şey olacak. Bütünlenmede aniden sorun diye bir şey olmadığını anlayacaksınız. Değişmesini ya da onarılmasını istediğiniz değişmiş ve onarılmıştır.

Ayrıca ellerinizi diğer insanların üzerinden çekmeniz gerektiğini anlayacaksınız. Bu aslında gerçekten komikti. (bazıları güler) Benim bundan kastım – yaşamınızı, yolculuğunuzu başkalarınıninkiyle birleştiriyorsunuz. Öyle yapmadınız mı? ... Ve öğrendiniz. Pek çoğunuzun büyücülük, kara büyü gibi eski şeyler öğrendiğini biliyorum. Pek çoğunuz bunlarla ilgileniyordu. Enerjinin nasıl çalıştığını öğrendiniz ve bunu diğer insanlar üzerinde kullanmaya başladınız. (rüzgâr tekrar ısılk çalar; kahkahalar ve bazıları alkışlar) (biri “tam zamanında” der) Tam zamanında. Bunu yapmanın ne kadar zor olduğunu bilemezsiniz. (bazıları güler) Bunu yapmak için bazı insanlar ve melekler tanımalısınız.

Sevgili Şambra kendinize bağıllık.

Ruhunuzla Bir Deneyim

Şimdi kısa bir deneyim yaşatmak istiyorum. Bu arada “Kendine Bağlılık” adını verdiğim bugünkü toplantımızın birkaç dakikası kaldı. Sabahleyin Cauldre’yi arayıp ona, şauda ne isim vermek istiyor diye sormayın. Sabahleyin asla kendinde olmuyor. Başlığın ne olacağını ona sorarken sizi düşünemiyorum. Bu nedenle şaudun ismi “kendine bağlılık.”

Şimdi bu bütün ay birlikte üzerinde çalışacağımız bir şey; kendine bağlılık. Kendinize bağlılığın nasıl bir şey olduğuna dair deneyimler yaşayacaksınız. Kendinize.

Bu arada siz ruhunuzsunuz. Gözlerinize baktığımda siz sizin ruhunuzsunuz; ama katmanlar görüyorum. İnsan katmanları ve ruh katmanları görüyorum. Onların birbirlerini görmelerini sağlayabilirsem ve eğer biri uzaklarda, diğeri burada yaşıyormuş gibi davranmalarının artık önüne geçebilirsem – kullandığın kelime neydi? – mofo ülkesi. Onlar birlikte paketlenmişler. İkisi bir arada. O bir Cracker Jack.* İçinde bir ödül var. O başka bir yerde değil. Bu nedenle ruh tam buradadır.

“Kendine bağlılık” ayımıza başlarken hadi bir şey yapalım. Hazır mıyız?

Derin bir nefes alın. (dinleyiciler “evet” der) Pekâlâ, bir deneyim.

Şimdi Bay Kuderka’dan – Doktor, Profesör, Sayın Kuderka – bir dakika içinde müziği çalmasını isteyeceğim. Aandrah’ın nefes çalışması yapmasından hemen sonra, şauda başlamadan önce çalınan müziği.

Onu hissetmenizi isteyeceğim – önce insan, sonra da ruh bakış açısından. Şarkının ilk kısmında– iki bölümden oluşuyor – ruhunuzun tam yanınızda oturduğunu ya da zaten içinde size şarkı söylediğini hayal edin. Söylerini dinleyin.

Sonra küçük bir ara olacak ve sözler tekrar başlayacak. Sözler başladığında bu sefer siz ruhunuza söylüyor olacaksınız – çekimser ama güzel ruhunuza.

Müzik çaldığı sürece siz de bunu deneyimliyor olacaksınız. Kendinize bağlılığı, ruhunuza bağlılığı, insanlığınıza bağlılığı hissedin. İnsanlığınıza bağlılık. İnsanlık güzel bir şeydir. Biraz yaralanıp berelendiniz. Birkaç kez tekmelenip kenara atıldınız ama ruh buna bayılır. “Ne deneyim ama!”

Onların hepsini yaşamayı gözünüzün önüne getirebiliyor musunuz? Ruh, tüm o deneyimleri yaşadı ve sonunda insan ruha; “Hey, ruh! Bu kadar yeter. Bu kadar yeter. Eğlendiğine sevindim ama ben hiç eğlenmedim. (kahkahalar) Ruh, bu sefer farklı bir şey yapacağız. Bu sefer bunu birlikte yapacağız. Senin bilgeliğin, benim de güzelliğimle.” Sizin güzelliğinizle. (kahkahalar) “Senin sadeliğin, benim zekâmla. Senin potansiyellerin, benim cazibemle, ruh. Buralarda çok şey öğrendim. Bu gezegende çok şey öğrendim. Şimdi hadi sen ve ben bunları birleştirelim.” dedi.

Derin bir nefes alalım.

Işıkları kapatın. Sevgili Hunter, seni tekrar görmek güzel. (Larry’nin oğlu Hunter ışıkları ayarlar) Gizem Okullarından beri çok uzun zaman geçti. Sana ne oldu? Gizem Okullarından kaçtın mı? Atıldın mı?! Eh, özür dilerim. Ben değildim. Bu sefer şans daha iyi.

Işıkları söndürün ve gerçekten de müziği hissedin. Şarkıyı önce ruh size, ikinci kısımda siz ruha söylüyor olacaksınız.

[* “Cracker Jack” kutunun içinden oyuncak çıkan küçük bir patlamış mısır ürünü]

Derin bir nefes alın ve başlayalım.

MÜZİK BAŞLAR. [“The Shape of Us” by Ian Britt](#)

Ruhunuz size söylüyor...

Size serenat yapılmasına izin verin...

[MÜZİK DEVAM EDER, SÖZLER BAŞLAR]

Yalnız değilsin.
İsmiini bizim verdiğimiz bir yer bulduk.
Endişe ya da telaşa gerek yok.
Kendi suretimizde ihtiyacımız olan tüm güce sahibiz.

Ve biliyorum ki zorlandın
Yolun engellerle doluydu
Ama eskiden tanıdığın dünyaya artık elveda de
Kendime ve sana tamamen güveniyorum

Elimi tut
Kalbimi tut
Korkunu serbest bırak
Sevgili, ben her zaman burada olacağım.

ADAMUS: Ve şimdi siz ruha söylüyorsunuz...

[MÜZİK DEVAM EDER]

Evde hiç bu kadar huzurlu hissetmedim
Tatlı kucaklaman bildiklerimin en iyisi
Güvenine layık olduğumu sana kanıtladığıma göre
Kendi suretimizde bir dünya inşa edelim
Kendi suretimizde

Elimi tut
Kalbimi tut
Korkunu serbest bırak
Sevgili, ben her zaman burada olacağım.

ADAMUS: Bir süre karanlıkta sessizlik içinde oturalım.

(uzun duraklama)

Kendinizi nefesle içinize çekin.

(duraklama)

Kendinize bağlılık. Uzlaşma yok.

(duraklama)

Olduğunuz bu güzel şeye bağlılık...

Sağlığınıza bağlılık.

Zenginliğinize bağlılık...

Denge ve genişlemenize bağlılık...

(duraklama)

Farkındalığınıza bağlılık...

(duraklama)

Yaşamdaki neşeye bağlılık...

(duraklama)

Ruhunuza bağlılık.

(duraklama)

Derin bir nefes alın...

(duraklama)

Şimdi ışıkları tekrar açabilirsiniz.

Sevgili Şambra, beşiniz, elliniz, on bininiz burada duruyorsunuz – daha büyük bir yere geçmemiz gerekebilir– aydınlanmış varlıklar, bütünleşmiş varlıklar, kendilerini tamamen kabul etmiş varlıklar, kendilerine bağlılık yemini ettiler ve ruhlarının sevgisinin burada bütünlenmesine izin verdiler.

Burada 20 ya da 30 ya da 50 yıl daha olmayacağım. Bunu çok uzatacağımızı sanmayın. Birkaç, belki birkaç yıl daha; ancak benim, Kuthumi'nin, Kırmızı Çember'in, pek çok diğerinin bu andan itibaren, kendinize bağlılık yemini edip etmediğinizi bilmemiz gerekiyor. Her şeyden de öte sizin bilmeniz gerekiyor.

Derin bir nefes alın ve unutmayın. Yaratımda her şey mükemmeldir.

Sizle burada birlikte olmak zevkti. Gelecek toplantımıza kadar yolun her zor ve zevkli adımında sizinle olacağım.

Mahalo, sevgili Şambra. Mahalo.